

LXXVII. évf. 45.
(3820.)
2021. november 7.
Ára 220 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

Nem fukarkodtam a dicséretekkel

*Halmai Vilmos aranymisés
ferences szerzetessel beszélgettünk*

Halmai Vilmos ferences szerzetes a kilencvenéves esztergomi Temesvári Pelsárt Ferences Gimnáziumban, azaz a Frankában volt diákok, majd később tanár is. Jóformán az egész élete ide kötődik. Idén aranymisés: ötven ével ezelőtt szentelték pappá Barsi Balázzsal és Hegedűs Kolossal együtt. Sokan nagybőjtű, adventi lelkigyakorlatokról vagy a balatonakarattyai ferences üdülöben nyári szentmisíről is ismerhetik őt.

- A hatvanas években került Esztergomba, nem könnyű időszakban. Hogyan lett a gimnázium diáka?

- 1960-tól 1964-ig jártam ide. Hogy itt tanultam, azt tulajdonkép-

pen a szovjet elnyomásnak köszönhettem. Édesapám a városgazdálkodási vállalatnál dolgozott Gyöngyösön, ahol születtem. A forradalom alatt apám megbízott lett, persze emiatt később kirúgták. Sokáig kerestet munkát sikertelenül, végül a honvéd mosodában tudott elhelyezkedni, ahol az irodát igazgatta. Tízéves voltam akkortájt, szerettem segíteni neki, főleg mángorolni. A gimnáziumba nem vették fel a forradalmárok gyerekeit. Az egyik ismerősöm tanácsolta, hogy jöjjek Esztergomba, ide könnyen bekerültem. Később aztán Gyöngyösön a reakciósoknak is indítottak osztályt, de én szerencsére ide jártam.

- Sportolt valamit, hogy ilyen szép a tartása?

(Folytatás a 5. oldalon)

Szeretetből nyertünk megigazulást

Ferenc pápa katekizise a Galatákhöz írt levélről
2. oldal

A hét szentje

Tours-i Szent Márton
November 11.
4. oldal

Az evangéliumból merítkező realizmusra van szükség

Beszélgetés
Jos Wouters
premontrei generális apáttal
11. oldal

A pápalátogatásra emlékeztek Pannonhalmán

Szent II. János Pál pápa pannonhalmi látogatásának 25. évfordulója alkalmából október 22-én a bencés közösséggel együtt ünnepelt és koncelebrált szentmisét mutatott be Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke a pannonhalmi Szent Márton-bazilikában. Az eseményen adták át az idei Pro Pannonhalma-díjat is.

A két díjazott közül Miletics Katalin Janka bencés oblata, szobrászművész betegség miatt nem tudott jelen-

lenni, Schmal Károly festőművész személyesen vette át az elismerést.

(Folytatás a 7. oldalon)

Az emberközpontú gazdaságért Baritz Sarolta Laura OP átvette az Európai Polgár-díjat

Az Európai Polgár-díjat 2008 óta minden évben odaítélik az Európai Parlament (EP). Magyarországon 2020-ban Baritz Sarolta Laura OP, a Sapientia Szeretesi Hittudományi Főiskola tanára, a Keresztsenyi Társadalalmi Elvek a Gazdaságban (KETEG) szakirányú továbbképzés szakfelélege lett az egyik díjazott, Hölvényi Györgynek, az EP keresztsenydemokrata képviselőjének fölterjesztésére.

A díjátadó ünnepségre a világjár-vány miatt csak most, október 22-én került sor Budapesten, az Európa Pontban.

A megjelenteket Lővei Andrea, az Európai Parlament Magyarországi Kapcsolattartó Irodájának vezetője köszöntötte. Emlékeztetett rá: az EP

2008-ban alapította az Európai Polgár-díjat, amellyel olyan, kivételes teljesítményt nyújtó személyeket és szervezeteket ismer el, akitké és amelyek a közös megértés, a polgárok és a tagállamok közötti szorosabb integráció előmozdításához járulnak hozzá, vagy az Európai Unió és az uniós alapjogi chartájában foglalt közös értékeinek képviselésére hivatott programokat alakítanak ki szélebb és tágabb környezetükben.

Az elmúlt tizenhárom évben Magyarországról, illetve magyar nyelvterületről megkapta a díjat többek között Böjté Csaba ferences szerzetes; Kerényi Lajos piarista szerzetes; Székely János püspök; Kozma Imre, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapítója, valamint Szvorák Katalin népdalénekesnő.

(Folytatás a 2. oldalon)

Az egy szívvel lüktető végétlen isteni szeretet

*Beszélgetés Perényi Szilviával,
a NEK Önkéntes Programjának vezetőjével*

Aki ott volt szeptemberben a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) bármely rendezvényén, megtapasztalhatta, milyen gördülékenyen zajlott minden. Ez nem lett volna lehetséges az önkéntesek áldozatos és odaadó munkája nélkül. Perényi Szilviát, egykor magasugróról, a Testnevelési Egyetem docensét, a NEK Önkéntes Programjának vezetőjét, két gyermek édesanyját kérdeztük.

- Ön 1989-től több nagy rendezvényen volt önkéntes szervező. Hogyan lett a NEK programjainak önkéntes koordinátora?

- Ez valószínűleg annak köszönhető, hogy a NEK szervezői tudták rólam: nagy rendezvényeken bizonyítottam már. A leg-

nagyobb a 2017-es budapesti vizes világbajnokság volt, amelyen hárrom és fél ezer önkéntessel dolgoztam együtt. Ennek fényében kereshettek meg, hogy segítsem a kongresszus lebonyolítását egy olyan önkéntes programmal, amely maradandó élményt adhat a katolikus fiataloknak. Így kaptam a felkérést.

- Hány önkéntes vett részt a kongresszuson, és hány órában dolgoztak?

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

21045

9 770133 120548

Győzedelmeskedjék itt a tudás és a jóság!

Veres András püspök megáldotta a soproni orsolyita iskolát

Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke október 28-án ünnepélyes keretek között megáldotta a 2,9 milliárd forint éről uniós és hazai forrásból felújított és korszerűsített Szent Orsolya Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium épületét Sopronban. Az eseményen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is jelen volt.

A soproni Szent Orsolya Római Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium a város legnagyobb oktatási intézménye. Az óvodáskortól az érettségiig közel 1100 gyermelek és fiatal neveléséről 100 pedagógus gondoskodik. A fejlesztéssel korszerű testi, szellemi, valamint lelki nevelési és oktatási környezetet teremtettek a gyermekek számára, ami hosszú távon erősít a továbbtanulási esélyüket és bővíti elhelyezkedési lehetőségeket. Mindezenek tul hozzájárul az oktatás magas színvonalának megtartásához és folyamatos emeléséhez.

A felújítás utáni átadási ünnepségen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kifejtette: az építkezés a jövőbe fektetett tőke, ez anyagi és szellemi értelemben is igaz. Az egyházi iskola egyrészt egyházi intézmény, amely továbbadja saját tanítását, másrészt közzeladatot át-

gének tett eleget az állam, amikor uniós és hazai forrásokat biztosított a korszerűsítéshez. Sopron egész közössége gyarapodik a megújult orsolyita iskola révén – mondta a politikus. – Az az értékgazdagság, amit ez az iskola köz-

vetít mindenkinél a gazdasára szolgál, akár vallásos, akár nem.

A térség országgyűlési képviselője, Barcza Attila szerint a soproni orsolyita iskolában a modern körülmenyek között hagyományos, örökkévaló értékek szerint nevelik az ide járó gyermekeket.

Kovács András, az intézmény igazgatója köszöntőjében elmondta: ilyen mértékű felújítás sosem volt, hiszen az

egyéni és családi életüket.”

1991 óta folyamatosan végeztek felújításokat, bővítésekkel, de ilyen nagy mértékű felújításra nem gondoltak. A terve-

értelmük, legyenek fogékonynak a jóra, az igazi szépségre, valamint az Isten és az egymás iránti szeretetre. Forduljanak el a bűn és a rossz minden kísértésétől, növeked-

ben, akik itt együtt élnek a Te nevedben, éljen hálá az Atya, a Fiú és a Szentlélek iránt.”

A beruházás részeként felújították a soproni Orsolya téri épület belső tereit, köztük a

Cifra folyosót, lefedték az udvart, melynek révén bővült az aula, tornaszoba és tetőterasz létesült. Sportudvart alakítottak ki, és egy lépcsőt, amely a mélyudvart köti össze a függőkerttel. Mindezenekben túl a fejlesztéssel a korábban használaton kívüli terek is közösségi funkciót kaptak.

A Horváth-házban szintén megújították a belső tereket és a homlokzatot, visszaállították az egykor főbejáratot a Várkerületen, kicserélték a nyílászárókat; kilenc-

száz ember kiszolgálására alkalmas konyhát alakítottak ki, bővítették az étkezőt és a dísztermet, valamint lift kiépítésével akadálymentesítették az épületet. Az építési munkálatokon túl korszerű nevelési- oktatási eszközököt és bútorokat szereztek be.

A kivitelezés 2019 év végén kezdődött az Orsolya téri épületben, amelyet a Horváth-ház felújítása követett.

**Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Filep István**

zés és a kivitelezés során olyan megoldásokat kerestek, amelyekben építészetileg is harmonikus módon találkozik a múlt öröksége a jelen igényeivel, utat biztosítva a jövő lehetőségeinek.

Áldó imádságában Veres András győri megyéspüspök arra kérte a Mindenhatót, hogy töltse el ajándékai bőségevel azokat, akik a gyermekeket nevelik, hogy a rájuk bízottak általuk is megtapasztalják Isten atyai jóságát. „Az itt tanulóknak pedig nyilék meg

jenek bölcsességen és kedvességen Isten és az emberek előtt, hogy hűséges tagjai legyenek Egyházadnak és értékes polgárai magyar hazánaknak, és boldog örökösei majdán a mennyek országának.

Áld meg, Istenünk, ezt az épületet, hogy a szív tisztasága lakozzék benne! Úzd távol a gonosz lélek minden ármányodását! Győzedelmeskedjék itt az erény, a tudás, a jóság, a szeretet és a béke. Valósuljanak meg benne az isteni törvények, és minden szív-

Lelki identitást kialakítani és megtartani nagy feladat

Erdő Péter bíboros, prímás óvodát áldott meg Budapesten

Az Istenhegyi Szent László-plébániatemplomban szentmítet mutatott be október 31-én Erdő Péter bíboros, majd megáldotta a plébánia kertjében épített és a főegyházmegyehez, intézményileg az ugyanolyan nevet viselő általános iskolához tartozó Pannonia Sacra Katolikus Óvodát, melyet már szeptembertől belaktak és élettel töltötték meg az ide járó gyerekek.

óta készültek arra, hogy legyen egy óvodájuk, ami most a Gondviselés ajándékaként és sokak munkájának eredményeképpen megvalósulhatott.

„Ha az Úr nem építi a házat, aki azt építi, hasztalan fárad” – idézte a 126. zsoltár szavait Kocsis István plébános. A Mózes 5. kónyevből vett olvasmány és az evangélium a legfőbb parancsokról és a fóparancsokról szólattak. Köztük a Zsidókhöz írt levélből vett szakasz az óvoda építésze, Taraczky Dániel olvasta fel.

Erdő Péter bíboros a homiliájában elmondta: Örömmel áldjuk meg a mai napon a hosszú évek munkájával elkészült katolikus óvodát. A helyi társadalom, a kormányzat és az Egyház szoros együttműködése volt szükséges ahhoz, hogy ez a szép projekt létrejöhessen. Hálát adunk a gondviselő Istennek, hogy a körülmenyek együttállása hazánkban sok helyen lehetővé teszi ilyen intézmények születését. De érezzük a kihívás nagyságát is.

Az Egyház nemcsak a nevét adja oda egy olyan tevékenységekhez, ami reményeink szerint színvonalas lesz, hanem a katolikus hit és életérzés továbbadását is vállalnia kell azon a módon, ami megfelel egy ilyen intézmény természetének. Ezt a lelkidentitást kialakítani és megtartani a mai Európa kulturális körülmenyei között nagy tiszta látást és elszántságot igénylő feladat.

A bíboros a beszédében leszögezte: Nem egyszerűen az értelmes rendezkedés jótárságáról van szó, amikor Jézus az emberszeretetet hirdeti.

A „szeresd felebarátodat, mint önmagadat” parancsa sem méricskél. Ez is hősiességet kíván. Magából a Szentfrásból is tudjuk, hogy először „testvéreinket” kell segítenünk, azután az idegeneket (vö. Gal 6,10). De a sokféle kötelezettség között végső soron rendet teremteni csak az Isten tud, az az Isten, aki iránti szeretetből többet is tudunk tenni a másik emberért, mint amit az illető esetleg önmagában megérdemel. Ezt mutatta meg nekünk Jézus a saját életével.

A szentmisse után az ünnepelő szokásával átvonult az új óvoda bejáratához. Dóra Zoltán köszöntése után a kis óvodások egy csoportja énekes műsort mutatott be.

Fürjes Balázs beszédében elmondta, a Svábhegy ökumenikus hely volt mindig. Itt egymás szomszedságában nyithatta meg kapuit idén két óvoda is: a református Bárányfelhő Óvoda és a Szent László-plébániához tartozó katolikus óvoda. Az óvoda építés jó hír arról, hogy születnek gyerekek, a közösség bízik a jövőjében, hogy saját házájában ő maga lesz otthon nemzedékek múlva is. A demográfiai kérdés Európa legfontosabb kérdése lett, de a gyermek elősorban nem politikai kérdés, hanem személyes ajándék, megbízatás, lehetőség és felelősség. Páratlan kincs, mely egyszerre mennyei és földi, és azok is a legnagyobb kincsnek tartják, akik

nem találkoztak még a teremtő Isten tennel.

Pokorni Zoltán felidézte az évekkel ez előtti alapkőletételt, majd méllett előbb az építészt, Taraczky Dánielt, aki ingyen vállalta a tervezést, továbbá az épületet visszafogottsgága, helyhez illeszkedése és szépsége miatt. Visszaemlékezett arra, hogy István atyával való hosszú beszélgetések után került az óvoda a plébániára kertjébe.

Dóra Zoltán köszönetét kifejezte az épület állami támogatásból és fenntartói segítséggel. Ez létre, a Renovit Kft. kivitelezésében. Az óvoda katolikus értékrendű nevelést biztosít, anyanyelvi és nemzeti hagyományokat közvetít, és támogatja a szülőket a nevelési feladatokban.

Az igazgató megemlíttette, hogy a Pannonia Sacra iskolában harmadik éve nevelnek gyerekeket, és most hármonián óvónő dolgozik itt, akiak annak idején az iskola diákjai voltak – a gyümölcs beérte.

A könyörgések és a Miattyán elimádkozása után a bíboros megáldotta az épületet, az ide járó gyermekeket, szüleket, hozzátartozókat, nevelőket, az óvoda dolgozóit és az épület létrehozásában közreműködőket.

A legkisebbek virágcsokorral köszönték meg Erdő Péter bíborosnak, hogy hozzájuk látogatott. A vendégek bejárhatták az óvoda épületét, a plébánia udvarán pedig szeretetvendégség várta a szülőket és a gyerekeket.

**Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita**

A BIBLIA ÜZENETE

Az özvegyasszony két fillére

Mk 12,38–44

Az egyszeri plébános az evangélium felolvasása után így szólt híveihez: „Testvérek, a mai szentmisére három prédiákót írtam. Egy rövid, humoros, frappáns beszédet; egy átlagosan hosszú és tartalmas homiliát; illetve egy nagyon hosszú és unalmas szöveget. Most körbeadom a perselyt, utána pedig eldöntöm, melyiket fogom elmondani.”

A szegény özvegy két fillérjéről szóló evangéliumi tanítás kapcsán nagyon hamar az adakozásra, a történetben megjelenő cseppet sem egyszerű téma – az anyagiak és a lelkiek viszonyára, az egyház finanszírozásra – terelődhet a figyelmünk. Pedig Jézus tanítói szándéka ennél sokkal többre hív bennünket. Az írástudók és az özvegyasszony két alapvető emberi magatartást, a világhoz, az élethez, s tulajdonképpen Istenhez és az ő országához való két alapvető viszonyulást jelenítenek meg.

Az írástudók Jézus szerint „akarják”, hogy köszöntsék őket, hogy az első helyek illessék meg őket. Olyan vallásos emberek ők, akik tudják, mit akarnak az élettől: sikert, elismerést, tiszteletet, s ezért tenni is készek. De nem veszik észre, hogy céljaik megvalósítása közben átgázolnak másokon, hogy éppen a legkiszolgáltatottabbak vagyonat elemzésre jutnak előbbre, s végső soron hazudnak önmaguknak és Istennek. Vallásosságukat arra használják, hogy különök túnjenek másoknál, s az élő istenkapcsolat helyett az előjogokat biztosító státuszról választják. Adnak valamit Istennek, és sokat várnak cserébe.

A templomban mindenöt odaadó özvegyet ezzel szemben nem az mozgatja, hogy mit vár az élettől, hanem az, hogy mit vár az élet tőle.

Nagy bizalommal fordul Istenhez, és készen mindenöt, „egész megélhetését”, egész önmagát felajánlani, kockára tenni abban az élő kapcsolatban, ami a gondviselő Úrhöz köti. Mindenöt ad, és élő kapcsolódást remél.

Az értünk önmagát egészen odaajándékozó Jézust megfogja ennek az asszonynak a szabadsága, s mindenöt meg is osztja eléményét a tanítványaival. Török Endre meghatározása szerint „szabad az, aki nem sért, és nem sértethető”. A főhelyekért tülekedő, magukat nagyrá tartó írástudók törékeny önbecsülését sérti minden meg nem adott tisztelet, minden elszalasztott lehetőség. Léthazugságuk ugyanakkor olyan emberekkel teszi őket, aikik folyamatosan mások sérelménél növelik a befolyásukat. Az özvegyasszony szabadságának alapja, hogy aki mindenöt odaad, attól nem lehet elvenni semmit, s aki az őszinte szegénység fizetelmes, odaadó lelkületével él, az nem is sért másokat.

Az evangélium önmagunkkal szembesít minket: vagyunk-e, készek vagyunk-e az özvegyasszony szabadságára? Vagy az írástudókhöz hasonlóan megelégszünk azzal a felőbbrendűség-tudattal, amit a vallásosságunkba fektetett időnk és energiánk kölcsönöz nekünk? Egy sokgyerekes ismerősöm mondta egyszer, hogy „az apa életét megeszik a gyermekei”. Párkapcsolatunkban, a családunkban, a hivatalunkban készek vagyunk-e minden odaadva felemészítődni Jézusért és az ő országáért, s vele együtt élő áldozattá válni? Ehhez a kérdéshez képest a perselypénz és a prédikáció hossza jelentéktelen apróságok.

Baán Izsák OSB

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (45.)

A bizánci Egyházban csak a pap vagy a püspök végzi a hívek áldoztatását (nem úgy, mint a nyugati Egyházban). Sőt, az ókeresztény gyakorlatról is eltérően a diákónus csupán külön püspöki felhatalmazással áldoztathat. Talán az is magyarázza a dolog illetőn alakulását, hogy az áldoztatás után ünnepélyes áldás következik, amit a diákónus nem adhat. A liturgikon előírása így szól: „Az áldozópap (...) a Szentséggel megáldja a híveket, fennhangon mondva”, s itt következik az áldás: „Üdvözítsd, Isten, a te népedet, és áld meg örökiségedet!”

Ennek az áldásnak különös jelentősége van, ugyanis szentségi áldás. Az összes többiben (márpedit jócskán van belőlük a Szent Liturgiában) a pap áldó keze közveteti az áldást. Itt azonban maga a kehelyben valóságosan jelen lévő Jézus Krisztus az, aki közvetlenül adja az áldást a jelenlévőkre. Micsoda nagyszerű méltóság részesülni ebben! Különlegesen fontos ennek az áldásnak a szövege.

A pap azt kéri az Úrtól, hogy üdvözítse az ő népét. A Szent Liturgia összes cselekménye és minden egyes részlete ezt célozza meg. Ugyanis minden a teljes üdvöndözés titkát jeleníti meg, „megemlékezvén mindarról, ami érettük történt”. Isten népébe taroznak mindenek, akik meg vannak keresztelve, akik elfogadják Jézus Krisztust Urunknak és Megváltójuknak, s nem a pogány isteneknek és istensegeknek (akár a mai kor bárványainak) szolgálnak. Szent Pálon keresztül üzeni az Úr: „az ő Istenük leszek, ők meg a népem” (2Kor 6,16). Így kü-

lönlegesen érvényes rájuk az áldás, hogy azon az úton tudjanak járni, amely az üdvössége vezeti őket.

Aztán azzal folytatja a pap, hogy az Úr áldja meg az örökiséget. Ez a szentségi áldás különösen azokra érvényes, akik valóban az Úr örökiséget alkotják. Már az Öszövetségben is fontos volt az izájasi „szent maradék” (seár), az Úr örökisége. Az Úr mellett kitartó és megmaradó „örökiségek” az Újszövetség világában is nagy jelentősége van. Teológiai magyarázata pedig a szentségi áldással kapcsolatban az, hogy bár az áldás az egész világára és minden emberre vonatkozik, csak azok számára határos, akik azt hittel elfogadják. Vagyis azokra, akik az Úr örökiséget alkotják.

A hívek örömmel éneklik az áldásra: „Sok esztendőre, Uram.” Valójában az áldozató papot vagy püspököt köszöntő mondat ez, olyan, mint

Ivancsó István

ami az ünnepélyes Liturgia végén hangzik fel: „Eljen soká, számos éven át.” Örömteli esemény az áldozás, örömmel köszönik meg a hívek az áldozatot, hogy részesítette őket az Úr „halhatatlan, éltető, szent, égi titkaiban”. Életük folyamán még sokszor szeretnének áldozni, ezért „kivánnak szerencsét” a papnak, hogy még sokáig végezhesse a szent cselekményt.

Az ének folytatása az egyik pünkösdim himnuszunk, amit minden Liturgiában énekelünk: „Láttuk az igazi világosságot. Vettük a mennyei Szentelket. Megtaláltuk az igaz hitet. Imádjuk az osztatlan Szentáromságot; mert ez üdvözített minket.” minden mondatnak külön jelentősége van benne. Ám a legfontosabb az utolsó. Az eucharisztikus egyesülés révén már megvalósult az üdvösségeink. Ezt már csak mi ronthatjuk el.

Ivancsó István

A hét liturgiája

B év

NOVEMBER 7., ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP

(Rezső, Csongor, Engelbert) – 1Kir 17,10–16 (A caretai özvegy utsols marék lisztjéből készít lepényt a prófétának.) – Zsid 9,24–28 (Krisztus egyszer áldozta fel magát, hogy sokaknak bűnét elvegye.) – Mk 12,38–44 vagy Mk 12,41–44 (Aki szegénységből csak egy keveset is adakozik, az többet ad, mint a bőkező gazdagok.) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 126 – ÉE 596, Ho 150 – ÉE 200.

NOVEMBER 8., HÉTFŐ (Zsombor, Kál, Kolos) – Bölc 1,1–7 – Lk 17,1–6.

NOVEMBER 9., KEDD – A LATERÁNI–BAZILIKAI FELSZENTELÉSE ÜNNEPE (Tivadar, Teodor) – Ez 47,1–2.8–9.12 (Láttam a templomból fakadt vizet, és akikhez eljutott ez a víz, meggyógyultak.) vagy 1Kor 3,9c–11.16–17 (Ti Isten temploma vagytok!) – Jn 2,13–22 (Jézus saját teste templomáról beszél.)

LITURGIAKOMMENTÁR

Az Eucharisztia ünneplése (113.)

Mindennap áldunk téged! A Te Deum laudamus kezdetű himnusz huszonnegyedik és majd a huszonötödik sora is a 145. zsoltár 1–2. verseire utal: „Magasztalak téged, Istenem, királyom, s áldom nevedet örökkön–örökké. Áldalak téged minden nap, és dicsérem nevedet örökkön–örökké.” Az Úr királyi hatalmát hangsúlyozó öszövetségi Alefbét-himnusz kíválaan alkalmazkodik a Te Deum laudamus gondolatához. Szent Ágoston elmélkedésére építve nem is érzi az ember a himnusz és a zsoltár közötti kapcsolatban a törést, hanem inkább egy szerves kiegészítést fedez fel: És kormányozd őket, és emeld föl egészen az örökkévalóságig – „Dicsérd tehát, és áldd a te Uradat, Istenedet minden nap, hogy amikor véget érnek az egyes napok, és eljön a vég nélküli egyetlen nap, a dicséretből átléphess a dicséretbe, mint ahogyan az erősségekből az erőssége jutottál.” (En. in Ps. 144,3) Mindennap áldunk téged!

A Bangor Antiphonale szövegétől eltérően a milánói változat a következő: Aeterna fac cum sanctis tuis gloria munerari. Per singulos dies, benedicimus te et laudamus nomen tuum in eternum

et in saeculum saeculi. Salvum fac populum tuum domine, et benedic hereditatem tuam et rege illos et extolle eos, usque in aeternum. Benedictus es dominus deus patrum nostrorum et laudabilis et gloriosus in saecula saeculorum. Amen. (Tedd, hogy szentjeiddel a dicsőség megajándékozottjaivá válunk; nap mint nap áldunk téged és dicsérjük nevedet örökké és a századok századaiiban. Szabadítsd meg néped, Urunk, és áldd meg örökséged! És kormányozd őket, és emeld föl őket egészen az örökkévalóságig. Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene és dicséretremeltő és dicsőséges örökkön–örökké. Ámen.) Ebben a sorrendben egymást váltják a 145,2; a 28,9 zsoltárok és a Dán 3,52. A legtöbb kutató azon a véleményen van, hogy a Salvum fac szakasz egy görög reggeli imádság részét képezte, amelyet a Te Deum laudamus korai változatához rendeltek.

A 23. sorral végződő korai változat későbbi kiegészítései egyúttal annak tanúi, hogy a himnusz liturgikus alkalmazása hogyan változott a nyugati ritusokban.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Tours-i Szent Márton

November 11.

mód nyílt rá, elhagyta a hadsereget, és a poitiers-i püspökhöz, Szent Hilariushoz csatlakozott, majd remeteéletbe kezdett. Hamarosan tanítványok gyűlték köré. Ezzel megindította a gall-frank szerzetesség fejlődését. 371-ben, amikor a tours-i püspök meg halt, a nép, a pápaság és a többi püspök mind Márton kívánta utódjának. Atyjaként szerette a nép; úgy élt közöttük, mint a legszegényebbek. Az egész ország gyógyításairól, ördög-

üzéseiről és halottfeltámasztáiról beszélt.

Felfogásának és életvitének az a szigorú, aszketikus vonása, amely már a megválasztásakor ellenkezést váltott ki némelyekben, haláláig megmaradt, és még néhány püspökterára szemében is mindvégig tüske volt. Az egyház ugyanis a kapott szabadságban kezdett egyre inkább berendezkedni a világban. Ennek következtében a klérus a dolgozók természetes rendje szerint hamarosan hozzászokott az anyagi biztonsághoz, a fényes ruhákhoz és a dús asztalhoz. Érthetően megütközést váltott ki, hogy miként lehet megválasztani püspökké olyat, aki vezeklésben és szegénységenél, aki a remetéséget kedveli, és aki a liturgiában használatos fényes trónust elutasítva olyan széket használt, amely főüri házaknál a cselédeké volt.

Halála után hamarosan szentként kezdték tisztelni, először a nem vértanú szentek között. Ezrekre rúg azoknak a hegyeknek, templomoknak, váraknak és kolostoroknak a száma, amelyek Márton nevét viselik. A sírja Tours-ban híres zarandokhely volt az egész középkor folyamán.

L. K.

Nem fukarkodtam a dicséretekkel

Halmai Vilmos aranymisés ferences szerzetessel beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

– Nem szerettem a sportot, bár gyerekkoromban teniszszem, mert közel volt hozzáink a teniszpálya. A gimnáziumi évek alatt jártam vívásra, hogy ne bujak meg testnevelésből. Az volt a legkellemetlenebb, amikor szigetköröket kellett futnunk. A testnevelő tanárnak voltak ugyan kitüntetései, de a szigetkör alatt a sarki kocsmában, a Zokogó majomban iszogatott a haverjával. Aztán megnézte, elégge kipirult-e az arcunk, és ha nem, akár el is fenekeit minket.

Apám nagy focista volt és futballbíró, gondolta, a fiából is sportembert farag. Két emlékezetes meghozzájárulásom volt kiskoromban a fociterén. Egy-szer megfújtam az apám derekáról lelőgő sípot, mire a játékosok megálltak. Jó dühösen. Aztán később, amikor már fiatal tanár voltam, a tornateremben tanár-diák focimeccset rendeztek. Mások unszolására én is játszottam, egészen addig, amíg nem rúgtam egy gólt. A baj csak az volt, hogy a mi kapunkba... Ekkor már megengedték, hogy kiálljak.

– Gimnazistaként kik voltak a kedvenc tanárai?

– Benei Györgyöt és Frajka Félixet nagyon szerettem, mindenkiten fizikát tanítottak. Akkoriban Németországból rengeteg kísérleti eszközöt kaptunk, szívesen használták ezeket, és nagyon jó órákat tartottak. Zalan atya, aki szintén gyöngyösi volt, kémiát tanított. Remekül ki tudta emelni a lényeget, kiváló vázlatokat íratott.

– Emiatt választotta a fizika-kémia szakpárt?

– Ezeket a tárgyat kedvettem, a történelmet nem annyira. Ami izgatta volna az embert, az előzmények és az összefüggések, azt nem hangsúlyozták. Irodalomból a versek közel álltak hozzáim. Fizika- és kémiaórán jó volt látni, mit hogyan lehet kísérletekkel bemutatni és bizonyítani. Még a nem műszaki beállítottságútársaim is szerették ezeket a tárgyat. Nagyszabású fizikaszakkörök voltak, ahol Félix atyával fénysebességet mértünk vagy radioaktivitást vizsgáltunk, felezési időt, mert volt hozzá nyugatról radioaktív anyagunk. Ráadásul a gyakorlati életben is tudtuk alkalmazni, amit az órákon tanultunk, például a transzformátor felfalálásával kapcsolatos ismereteinket.

– Mi jut eszébe a gimnáziumi évekből?

– A prefektusunk az első két évben Márton atya volt, aki besúgórendszert alkalmazott – ez sokunknak nem tetszett. Akkor beszéltek meg a dolgokat, amikor kimehetünk a városba, mert úgy éreztük, itt a falnak is füle van. Csakis hármasban séthattunk, és előtte be kellett írnunk magunkat a sétanaplóba. Az érettségi után többen, miért volt ilyen ez a

rendszer: hogy minket, egy-házi iskolásokat az utcán ne tudjanak beszervezni besúgó-nak. Okosak voltak a prefektusok és a vezetők, mert tudták, ha három ember van együtt, már kevesebb az esély arra, hogy tartsák a szájukat.

ismét jelentkezem, akkor már könnyen bekerültem. Az érettségi után beléptem a rendbe. Akkor még nem volt jelöltidő, azonnal noviciusok lettünk. Egy év noviciátus után három év volt az egyszerű fogadalom, azután lehetett kockával felelőt választani. Az egyik diákok sokszor mosta az autót. Épp ő felel, de nem tudott semmit. Kérdeztem, hányast szeretne. Megbíráltam magát, bízott abban, hogy jobbat adok neki. „Te olyan rendes voltál velem

mostanában a nagy elvárással. Gyakran mondta nekem a szülők, hogy biztosan sok baj lesz a gyerekkel, nemésem volt soha problémám velük. Igyekeztem sok jót mondani rólu a szüleiknek, nem fukarkodtam a dicséretekkel.

– Négy évtizeden keresztül tanított az iskolában. Hogyan látja, mi változott, és mi nem ennyi idő alatt a Frankában?

– Amikor én jártam ide gimnáziumba, csak a testnevelő volt civil, minden más tanár szerzetes. Most a kollégiumi nevelők szerzetesek, és jóval több a civil tanár. A lényeg mégsem változott: nemcsak a szellemi életre koncentrálnak, hanem arra is, hogy a diákok emberségen, kapcsolatokban és hitben fejlődjön. Amikor a diákok idejönnek, vannak még civódásai, aztán nagyon szépen összecsiszolódnak, és később is tartják egymással a kapcsolatot. A fiatalabbakat mindig segítették az idősebbek a tanulásban, majd az elhelyezkedésben. Az ötéves érettségi találkozókon a fiatalok általában még kialakulatlanok, a hitük sem olyan erős, a későbbieken viszont komoly hívő embereket látok, szép családdokkal.

Fejlődik a technika, amit jóra és rosszra is lehet használni, így ebben is figyelmezzetnek kell lenni. Úgy veszem észre, hogy a gyerekek lelkülete mégsem változott: manapság is jölelkűek és nyitottak. Vasárnap van diákmise, hétköznap pedig osztálymisse, amire lelkesen és komolyan készülnek, gitároznak, énekelnek, sokan áldoznak is, és ezt nem külső kényszernek elízik meg.

– Voltak kifejezetten nehézségei az életében?

– Túl nagy küzdelmeim nem voltak. minden rosszban van valami jó, én ezt vallom. Elégé felületes vagyok, így nem keseredtem el soha. Amit csináltam, elveztem. Tudtam díjazni, ha valami jól sikerült. Mindig azt hittem, hogy a tanítást, a nevelést jól csinálom, egyszer viszont rájöttem, hogy sokat hibáztam. Ekkor megkérdeztem a kölyköket, minél örülnének jobban: ha a papok, szerzetesek tökéletesek lennének, vagy ha gyarló emberek. A másodikra szavaztak, „így jobban megérte minket”, mondta.

– Mit tenne másképp tanárként?

– Jobban bekapcsolnám a tanulókat a munkába, hogy többet készüljenek előadásokkal, intenzívebben vegyenek részt az órán. Amikor elindult a hatosztályos képzés, kaptam hetedik-nyolcadikosokat is. Az ilyen fiatal gyerekekhez addig nem szoktam hozzá. De annyira kellemes csalódtam! Figyeltek, kérdeztek, érdeklődött voltak. Jó lett volna már korábban tanítani őket.

– Balatonakarattyán sokszor tartott szentmisét a ferences

üdülőben. Hogyan emlékszik vissza erre?

– Annak idején Váradi Béla atya volt a provincialisunk, aki keresett egy üdülőt a Balaton partján a szerzeteseknek. Akarattyán készült egy szép épület kis kápolnával, ahova egyre többen jöttek misére. Szombat esténként és vasárnap reggel zsúfolásig megtelt a kert a szabadteri miséken. Szinte az egész nyarakat ott töltöttem. Szép emlékeim vannak ezekből az időkből, sok vicces dolog történt. Árpád atya például egyszer a vízen járt, hogy megnevettesse a kicsiket. Egy csónak el volt sülylyesztve, rajta egy palló, azon ment végig.

– Hogyan telnek a nyugdíjas évei?

– Tíz-tizenegy éve vagyok nyugdíjban. Itt élek a rendházban, és azóta is jó a kapcsolatom a diákokkal, segédprefektusuk is voltam. Szerte beszélgetni velük, van, akit korrepetálók. Sok öregdiákunk jön vissza, hogy eskesüsök őket, vagy kereszteljük a gyereküket. Hetente legalább kétszer mondjam a kilences misét, gyóntatók. A rendtársaim vacsorájáról én gondoskom. Sokszor főzők nekik, hiszen gyerekkoromtól tudok főzni. Boldogok a testvérek, ha lecsót vagy vadast készítik, de a brindzával töltött gombát is szeretik.

– A Vilmos nevet a rendben kapta, vagy ezen a néven született?

– László voltam. A mi időnkben még adták nekünk a nevet, ma már választani lehet. Nekem nem tetszett a Vilmos, de idővel megszoktam. Annak idején atyának szólították a papokat, a laikusokat pedig testvéreink. De volt egy fordulat, attól kezdve mindenkit testvérnek hívtak a szerzetesek, és a diákokat is erre utasították. Engem is elkezdték a gyerekek testvérnek szólítani. Mondtam nekik, hogy „testvéretek a hőhér, de nem én”. „Akkor hogy szólítanak?” Mondtam, hogy főtisztelettel Vilmos atyának vagy pedig professzor őrnak. Csak meg akartam viccelni őket, de ez a két név rám ragadt.

– Nagy hálá sugárzik Önből.

– Igen, mindenért hálás lehetek. Növendék koromban egyszer ki akarták rúgni. Jóban voltam az egyik rendtársunkkal, aki később kilépett, és Pasaréten lakott egy vallással néninél. Időnként meglátogattam. A magiszterem azonban azt gondolta, hogy együtt lázadózunk, és el akart küldeni engem. Hálá Istennek, nem tette meg. „Isten országa igazság, béke és öröm a Szentlélekben” – ez lett volna a jellmondatom újmisésként, de az Állami Egyházügyi Hivatal akkor nem engedte, hogy ez legyen a meghívóra nyomtatva. Valahogy mégis ezt éltem meg.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

– Úgy tudom, a hatvanas-hetvenes években a Franka védett helynek számított.

– Sokszor jöttek szakfelügyelők, de hagyják, hogy valársa oktassanak minket. Szombatonként a diákok összejöttek egy kis imádságra, bűnbánati liturgiára. Ez azóta is így van. minden évben volt lelkigyakorlatunk Szent Ferenc-nap környékén. Nem éreztük az elnyomást.

– Diákékként hogyan élte meg a kollégiumi éveket? Vanak, akik nehezebben, mások könnyebben bírják az összezártsgárt.

– Sokan féltek a kollégiumtól, ami akkor még nem volt ilyen jól felszerelve. Nyolcvanan aludtunk egy hálóból. Vályúban mosakodtunk, borzalmás körülmenyek között éltünk, de az volt a fontos, hogy együtt vagyunk, bohócunk, hülyéskörök. A fiúkkal jól megértekkék egymást, nem volt jellemző, hogy harcoljunk egymás elismerésséért. Összehoztak minket a közmunka, amit az iskolához tartozó disznóhízlaldban vagy a szólészettel végeztünk. Akkor még nagy konyhakertje volt a gimnáziumnak.

– Hogyan alakult a papi, szerzetesi és tanári hivatása?

– Tetszett Szent Ferenc atyánk élete, szerettem volna ferences lenni és fiatalokkal foglalkozni. A szüleim viszont nem akarták, hogy szerzetes legye. Édesanyám kikötötte, csak akkor mehetek ferenceseknek, ha nem vesznek fel egyetemre. Felvételiztem kémia-fizika szakra. Az egyetemről visszaírták, hogy vallásos történetekkel. Például, hogy mi szerint felelik páros vagy páratlan napon, vagy hogyan lehetett dobó-

örökfogadalmat tenni. Pasaréten éltém néhány évig, amikor párhuzamosan végeztem a teológiát és az egyetemet. Tizenötön tanultunk kémia-fizika szakon, összetartó volt a csapatunk. Tudták rólam a többiekt, hogy szerzetes vagyok, szerettek, tiszteltek. Egy másik csoportban egy piarista növendéket el akartak csábítani a hivatásról, nálam ezt meg sem kísértekk.

– Milyen céljai voltak tanárként?

– A tanítás mellett kollégiumi nevelőként is dolgoztam. Sok közös programunk volt a gyerekekkel. Három osztályt vittem végig, aztán átengedtem a nevelést a fiatalabbaknak, segédprefektus lettem.

Sok viccet meséltem a diákoknak, mert negyvenöt percig úgysem tudnak figyelni.

Például Piroskáról, aki találkozik a farkassal... Fiúk között elhangzhatott az ilyesmi. A szaktárgyi előrehaladás is fontos volt, hiszen sokakat fölvettek mérnöki pályára, de mindenkorban, törekedtem arra, hogy szeressék a diákok, amit tanulniuk kell, és élvezzék az órákat.

A legfontosabbnak azt tartottam, hogy emberileg fejlődjenek, kiteljesedjenek, és érezzék, hogy nem munkaeszközök tartom őket.

A tanórán kívül is sokat találkoztunk, beszélgettünk, jó kis szakkörökkel és egyetemi előkészítőkkel lehetett tartani nekik.

– Milyen történetek jutnak az eszébe ezekből az évekből?

– Az öregdiákok a hetvenedik születésnapomra összejöttek egy kötetet mindenféle aranyos történetekkel. Például, hogy mi szerint felelik páros vagy páratlan napon, vagy hogyan lehetett dobó-

mindig – mondta neki, – a feleleted nullát ér, de én egyest adok.” Erre persze mindenki nevetett. A tanárnak is alkalmazkodnia kell a diákhöz: mindenkihez más-hogyan kell hozzáállni, egyesekhez szigorúbban, másokhoz finomabban. Az egyéni elbírálás bevált, ezt igazolta, hogy sokaknak megjött a kedve a tanuláshoz. Volt, amit meg kellett követelnem, más helyzetekben engedékenyebb voltam.

Előfordult, hogy a gyerekek robbantgattak. Egyszer megyek be a terembe, és azt látom, a boltívnél le van omolva a fal. „Jól sikerült a kísérlet? – kérdeztem. – Na jó, akkor csináljátok meg a falat!” Ki is javították gyorsan. A diákok általában segítettek a kísérletek összeállításában, izzatták őket a fizika, a kémia, és sokan mentek aztán tanárnak. Valamit valamiért.

Ugyanakkor kegyetlennek tartottak, mert bevezettem, hogy a téma záró dolgozat előtti délután mindenkinél be kell számolnia az anyagból. Szerintem ez jó módszer volt, mert így tájékozódtam a gyerekről, és ő is láttá, milyen hiányosságai vannak. Bármikor jöhetek korrepetálást kérni.

– A tanítási órákon kívül minden volt a diákokkal a kapcsolata?

– Nagyon sokan jártak hozzáim beszélgetni és gyónni. Igyekeztem nem adni nekik tanácsokat, inkább kérdezgettem őket a családjukról, az elkapcsolásról, a gyerekkörükön. Szerettem, ha maguk jönnek rá, mit kellene tenniük ahhoz, hogy értékes ember legyen belőlük. A gyerekek sokszor meséltek a családi körülmenyeikről, így belégettünk abba, hogy nemegyszer a szülő árt nekik, régebben inkább a kényeztetéssel,

– Tetszett Szent Ferenc atyánk élete, szerettem volna ferences lenni és fiatalokkal foglalkozni. A szüleim viszont nem akarták, hogy szerzetes legye. Édesanyám kikötötte, csak akkor mehetek ferenceseknek, ha nem vesznek fel egyetemre. Felvételiztem kémia-fizika szakra. Az egyetemről visszaírták, hogy vallásos történetekkel. Például, hogy mi szerint felelik páros vagy páratlan napon, vagy hogyan lehetett dobó-

– Az öregdiákok a hetvenedik születésnapomra összejöttek egy kötetet mindenféle aranyos történetekkel. Például, hogy mi szerint felelik páros vagy páratlan napon, vagy hogyan lehetett dobó-

Szent II. János Pál pápa ereklyéjét helyezték el a Terézvárosban

Szent II. János Pál pápa emléknapján, október 22-én, pénteken lengyelek és magyarok emlékeztek meg a budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban a pápa magyarországi látogatása 30. évfordulójáról, és elhelyezték a templom Szűz Mária-oltárán, a Częstochowai Fekete Madonna képe mellett a szent pápa ereklyéjét.

A terézvárosi Szent Teréz-templomnak az Isteni Irgalmasság rózsafüzérét imádkozó

imacsoporthoz kérésére Horváth Zoltán kanonok, esperes, plébános Stanislaw Dziwisz bíboroshoz, nyugalmazott krakkói érsekhez fordult, hogy a szent pápa ereklyéjét segítsen Budapestre, a plébániára eljuttatni. Ahogyan sok mindenben, úgy ezzel a kéréssel is az történt, hogy Covid-19-járvány miatt válasz nem érkezett, majd pedig a budapesti lengyel személyi plébánia plébánosa, Krzysztof Grzelak közműködésével ez év augusztus 4-én Krakkóban, Dziwisz bíboros – II. János Pál egykori személyi titkára – személyesen adta át a vereklyét a Teréz-templom plébánosának.

Október 22-én a budapest-terézvárosi Szent Teréz-plébánián lengyelek és magyarok gyűltek össze, hogy hálát adjanak II. János Pál pár-

Értelmi fogyatékos személyeket segítenek

A „Híd a jövőbe” Értelmi Sérülteket Segítő Alapítvány az általa fenntartott nyúli Márton Lakóotthon működtetését a Győri Egyházmegyére bízza. A hivatalos dokumentumok aláírására és az átadásra október 25-én került sor.

A „Híd a jövőbe” Alapítványt egy szűlői kezdeményezés hívta életre 2002 szeptemberében azzal a nemes szándékkal, hogy hozzájáruljon a fogyatékosságal élő emberek által is megélhető teljesebb és boldogabb élet feltételeinek előteremtéséhez. Az alapítvány segíteni kívánta az értelmi fogyatékossággal élők társadalomi integrációját, körülmenyeik javítását, valamint a többségi társadalom általi elfogadottságukat. Támogatásának fő irányában a tanköteles kort már betöltött, az oktatási rendszerből kikerülő értelmileg sérültek állnak.

A lakóotthon a Győrtől tizenkét kilométerre fekvő Nyúl községben található. A Táncsics Mihály utca 174. alatti otthonban jelenleg tizenhárom autizmus spektrumzavarral élő és értelmileg sérült felnőtt él.

épület, annak téri tagoltsága, a nívós berendezési és felszerelési tárgyak, hanem az intézményben folyó szakmai munka is tükrözzi.

Az otthon lakói családi háttérrel rendelkeznek, azonban

a szülők korának előrehaladtával sajnos sok felnőtt marad magára, ezért az alapító házaspár (akik már szintén nem fiatalok) személyes felelősségeüknek érzik a lakók jövőbeni sorsának biztosítását.

A lakóotthon működtetésének átadásával a Győri Egy-

Forrás és fotó: Győri Egyházmegye

Az Úrra bízzuk az életünket

Ideiglenesfogadalom-tételt ünnepeltek Szent Mór ünnepén a győri bencések

Október 25-én, Szent Mór ünnepén a győri Szent Mór Bencés Perjelségen két novícius, Fulgent és Rafael testvérvárom évre ideiglenes fogadalmat tettek. Az ünnepi alkalmon Sárai-Szabó Tamás Kelemen OSB perjel mondott beszédet.

Szent Benedek atyánk szerint a szerzetesi életre készülvén egyik fontos ismérve, hogy menynyire buzgók a méltyánitalanságok elviselésében – emlékeztetett a perjel. – Ezek szerint vannak méltyánitalanságok a kolostorban: még egy Szent Benedek által vezetett monostorban is voltak méltyánitalanságok, hat akkor nálunk, köztünk... Az alázat pedig

úgy alakul, ha reménykedve Istenhez menekülünk. Reménykedve, bizakodva életünk Urára bízzuk életünket.

Pár hónapja a rend primás-apája, Gregory Polan írt egy gondolatmenetet a szerzetesi életre nevelésről, és abban nagyon hangsúlyosan kiemelte a bizalomat.

Van egy erény, aminek a szíve mélyében kell lennie annak, aki a szerzetesi utat választja – írja –, ez pedig a bizalom. A bizalom erénye nem egyszerűen érhető el a mai,

ígéreteket megszegő világban, a fontos pozíciókban lévő korrupt vagy hamis személyek

vel, és ez nyilvánvaló lesz annak, aki a hit szemszögéből tekint az életre.

Zárszavában Kelemen atya kiemelte, hogy a kegyelmes Isten a fogadalmainkkal különös módon eggyé tudja formálni emberi sokféleségünket – feltéve, ha valóban állhatato-

san, engedelmesen és állandó megtérésben élünk.

Ez lesz a titka a bencés életünknek: nem szabad szem elől téveszteni, hogy kinek és mit fogadtunk. Akkor a Szent Mór oltalmát kérő közössésgünk Isten igalmából alázatosan tud majd megállni Isten előtt és tanúságot tenni a világ előtt a minket meghívó és megtartó Istenről – biztatott a győri Szent Mór Bencés Perjel-ség előljárója.

Forrás és fotó: Szent Mór Bencés Perjelség

Legyünk egyszerű hangszerék Isten kezében!

Rekollekció a győri szemináriumban

Kercza Asztrik OFM tartotta a győri Brenner János Papnevelő Intézet és Hittudományi Főiskola növendéinek a szemeszter első lelkigyakorlatát október közepeén. Mivel az ötödévesek plébániai gyakorlatukat töltötték, nem a megszokott keretek között zajlott a reköllekció.

Kercza Asztrik a szombathelyi ferences rendházból érkezett a győri szemináriumba. Első elmélkedésében a karizmákról beszélt, melyek stigmákkal érhetnek. Az ezt követő csendes elvonulás, lelkei beszélgetések, gyónási lehetőség után szentségimádást tartottak a győri szemináristák. Az esti beszélgetésben a kispapok személyes kérdéseiket is megfogalmazhatták a lelkigyakorlat vezetőnek.

Az októberi reköllekció másnapján ünnepélyes reggel a zsolozsmát imádkoztak.

Második elméldésben Kercza Asztrik OFM – azt kövétően, hogy furulyán eljátszotta Bach h-moll szvitjének egy részletét – kiemelte: Jézus példáját követve anynyira ki kell üresdenünk, hogy egyszerű tárgyak legyünk Isten kezében. Igy fog tudni a rajtunk kezesszűrű fűjő Szentlélek az isteni Gondviselés kottájából „elő-

adni” egy csodás szvitet, ha engedjük, hogy játszson rajtunk.

A reköllekció az elmélkedésekkel, lelkei beszélgetésekkel, a szentségimádással a lelkei töltekezés mellett a hivatalos elmelítését szolgálja. „Ez a lelkigyakorlat szembesített a feladat nehézségeivel, szépségeivel. Megtanított arra, hogy ne a magunk akaratát keressük és akarjuk megvalósítani, hanem legyünk egyszerű hangszerök Isten kezében. Minél jobban sikerül ez, annál tisztábban fog tudni megszólaltni minket” – írta összefoglalójában Flehner Péter másodéves kisplap.

Forrás és fotó: Brenner János Papnevelő Intézet és Hittudományi Főiskola

A pápalátogatásra emlékeztek Pannonhalmán

(Folytatás az 1. oldalról)

A szentmisén a Magyar Bencés Kongregáció szerzetesei mellett jelen volt Pannonhalmi polgármestere és a helyi képviselők is. A jelenlevőket Hortobágyi T. Cirill főapát köszöntötte.

„Ha szorgalmas tanulóként Isten szavára hallgattok, szívek készsegessé válik mindenre, amit az Úr mond nektek válaszként a történelem minden egyes korszakának elvárássaira” – idézett a Szentatyha huszonöt ével ezelőtti pannonhalmi beszédéből a főapát. Hozzáfűzte: Szent II. János Pál akkor gondolatai ma is eligazítanak. A pápa megújulásra

ben és a papságban ez a teljes odaadás az Isten iránti szeretet ilyen kibontakozása, amely igazán boldoggá teheti az embert – mondta Veres András.

Szentbeszédében a győri megyéspüspök kiemelte: a mai világnak és az Egyház tagjainak is gyökeres átalakulásra van szükségük. Ha nem tudunk a mai kor szellemével szembemenni, ha nem tudunk hiteles, teljesen odaadott élettel bizonyágot tenni az Isten iránti szeretetünkrol, akkor nem lesz hiteles az evangéliumunk hirdetése. Fel kell vállalunk, hogy sokan furcsán nézik a mi életformánkat. Krisztus emberét akarják látni bennünk az emberek, aikik

hosszú ideje gazdagítja páratlan munkáival Szent Márton monostorának kulturális örökségét, és alkotómunkájával részt vesz a szerzetesközösségek küldetésének teljesítésében: tanúskodik Krisztus jelenlétéről a világban és az emberek előtt” – méltatta a művészort Hortobágyi T. Cirill főapát.

A másik díjazott, Miletics Katalin Janka szobrász, éremművész, a Szent Kereszt-dékánia tagja betegsége miatt nem tudott részt venni az átadónénpességen. A bencés oblátat saját bevallása szerint a művészet hozta Pannonhalmára és tartóztatta itt eleinte. Az *Egy obláta meséje* című beszámolójában leírja, hogy

hívta a bencéseket. „Legyetek ébrek, figyelmesek az idő jeleinek fürkészésében, az Ur iránti alázatos engedelmesség megtartásában, hogy az üdvösség helyesen értelmezett üzenetet eredményesen adjátok tovább. A harmadik évezred küszbén az Egyház megújított apostoli lendületet vár tőletek” – hangsúlyozta II. János Pál pápa 1996-ban.

A szentmise legyen ráfigyelés Isten szavára, és szolgálja a megújulást – mondta köszöntője végén Hortobágyi T. Cirill főapát.

Prédikciójában Veres András püspök az Istennek ajándékozott életről, a szeretetről és a gyökeres átalakulásról beszélt. Utalva II. János Pál pápa 1996-os pannonhalmi beszéde rére a főpásztor hangsúlyozta: pápának lenni nagy felelősséggel, ám a mai világban fokozottan szükséges ez a péteri szolgálat. Jézus azért rendelte Pétert az Egyház sziklájává, mert tudta, hogy az emberek hajlamosak a széthúzásra, eltévedésre, és azt akarta, hogy a Szentlélek vezetésével képesek legyenek megtartani a nehézségek ellenére is az egységet, tovább tudják adni a tiszta hitet. Ennek a péteri, pásztori szolgálatnak az alapja pedig egyedül a szeretet.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke emlékezett, hogy az egyetlen észszerű döntés az életben az, ha teljesen átadják magukat Isten szolgálatára. „A szeretet természetéből következik, hogy az ember odaajándékozza a szeretet személynek önmagát. Feltétel nélküli, elvárásiok nélkül.” A szeretesség-

maguk is keresik Istenet, és szeretnének az Isten iránti szeretetükben elmélyülni – fogalmazott a szentmise szónoka. – Jó példával kell ezért elől járniuk, és szakítani kell a legkisebb bűnnel is, mert az rabságban tart.

Beszéde végén Veres András meghatóvá idézte fel Szent Benedek útmutatását, amely meghatározó volt hivatása alakulásában. A bencés rendalapító arra intette követőit, hogy Isten elé semmit ne helyezzenek, mert akkor tudnak hitelesen tanúságot tenni arról a szerepről, ami Isten és az ő Egyháza felében.

Janka testvére harmincegy éven át számos alkotással gazdagította a főpásztor kultúrális örökségét. Művei közül kiemelkedő a mintegy hatvan bencés témaúj bronzérme, de ő készítette a Szent Benedek- és Szent Skolasztika-domborművet is a bencés nővérek tisztafalui új monostorába. Több keresztről is köthető a nevéhez.

A budapesti Szent Benedek Rendházban is több alkotása látható. Ő készítette el a pannonhalmi Szent Márton-bazilikában található, Kelemen Krizosztom hamvait rejtő sírdombormű mellképet. Az arborétum bejáratánál, a kőlapzaton lévő bronztájolót Asztrik atya megbízásából szintén ő alkotta meg. Erről az *Egy obláta meséjében* a következőket írja: „Középen a Szent Hégy – mint a világ közepe... az is volt számonra...” Miletics Katalin Janka tizenegy éven át gondozta a főpásztor gyűjteményeit, időnként restaurált is. A Pro Pannonhalmi-díjat nemcsak alkotómunkájának elismeréseként kapta, hanem mert személyes jelenlétével Krisztus követsére is hiteles példát nyújt.

Fórrás:
Pannonhalmi Főapátság
Fotó:
Krizsán Csaba; Facebook

In memoriam Mádl Dalma A Katolikus Karitász emlékezik

A Katolikus Karitász október 25-én közzétett sajtóközleményét adjuk közre.

Mádl Dalma (sz.: Némethy Dalma) 1932. november 9-én született Pécsen. 1951-ben érettségizett a budapesti Patrona Hungariae Gimnáziumban. 1955-ben kötött házasságot Mádl Ferencsel. Budapesten a Kertészeti Kutató Intézetben, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen a Mezőgazdasági Kémiai Technológiai Tanszék kutatócsoportjánál dolgozott.

Mádl Ferenc köztársasági elnöksége idején számos jószolgálati és jótékonyiségi kezdeményezésben vett részt, majd e tevékenységet férje mandátumának lejárta után is folytatta. Életében meghatározó szerepe lett az elesettek, a mélyszegénységen élők, a katasztrófák által sújtottak megsegítése, valamint a tehetséges, de nehéz körülmények között élő gyermekek tanulmányainak támogatása.

2000 óta a Katolikus Karitász jószolgálati nagyköveteként megszámlálhatatlan alkalommal állt a nehézségekkel küzdők mellé.

A természeti katasztrófák áldozatainak személyesen vitte el az adományokat határon innen és túl. Mosolyával, kedves, törődő odafigyeléssel a legnehezebb pillanatokban is megnugvást tudott adni a bajba jutottaknak. A találkozások alkalmával minden nap figyelmet szentelt a rászorulóknak, és ha ismét találkozott velük, fel tudta idézni a korábbi beszélgetéseket. Őszinte odafigyelése talán sok tárgyi adománynál is többet ért.

Az adományátadókon olyan természetességgel fordult a hajléktalanokhoz, fogyatékkal élőkhöz, a mélyszegénység jeleit magukon viselőkhöz, ami néhány pillanatra feledtetni tudta velük helyzetük szomorúságát, kilátáslanságát, és olyan élménnyel ajándékozta meg őket, amire évek múltán is derűsen emlékeztek. Sokszor fogalmazta meg: a feladtunk itt a földön az, hogy szolgálunk; szolgáljuk Istenet, a nemzetet és embertársainkat.

Mádl Dalma asszonyt a Katolikus Karitász saját halottjának tekinti.

Forrás és fotó: Katolikus Karitász

Szellemisége

örökre velünk marad

Ereklyével gazdagodott a Szent II. János Pál-kápolna Pécsen

Szép ajándékkal gazdagodott a pécsi Szent II. János Pál-kápolna védőszentjének ünnepén, október 22-én. Ezüstmise keretében adta át Paweł Sobstyl varsói plébános Szent II. János Pál véréreklyéjét a lengyel pápa nevét viselő kertvárosi egyházközösgének.

Paweł Sobstyl nem először látogatta meg a pécsi egyházkörületet, már-már hazaérkezett a kertvárosi plébániára. Ő ugyanis a pécsi Szent II. János Pál Plébánia testvéreközösségeinek, a varsói Gyermek Jézus Plébániának a vezetője, még titokban köteleződött el a rend felé, és öltözött be.

Janka testvére harmincegy

hitelesítő leiratát. A főpásztor, aki a szent pápa titkáraként is szolgált, levelében áldását kündítette a pécsi híveknek.

Kövesi Ferenc plébános köszöntőjében felelevenítette az egyházi körökben ismert mondást – főként a távolabb-ról érkezőkhöz szólva –, mi-

lye segít felidézni szellemiséget, ami örökre velünk marad. Bízhatunk abban, hogy szólhatunk hozzá, és ő figyelni fog minden szavunkra.

A szentmise áldása előtt a közösség híveinek képviselője és Kövesi Ferenc plébános hálájukat fogalmazták meg az ereklyéért, s kifejezték vágyukat az iránt, hogy méltó követői lehessenek Szent II. János Pál pápának.

A szertartás végén Paweł Sobstyl felhívta a figyelmet,

kipásztor. Tavaly februárban Boldog Jerzy Popiełuszko ereklyéjét adta át, ez alkalommal újabb meglepetéssel kedveskedett a pécsiek számára,

amit egy ezüstmise keretében kaphattunk.

Paweł Sobstyl homiliájában visszaemlékezett, hogy huszonöt évvel ezelőtti pappá szentelésének idején II. János Pál volt a pápa. Arról beszélt a jelenlevőknek, hogy ki is volt a lengyel emberek számára Karol Józef Wojtyła. Személyes történeteket osztott meg a pápa emberközeliségről, szolgálatáról. Úgy fogalmazott, az erek-

hogy a lengyel testvérplébánia szíve kicsit már itt is dobog Pécsen. Kérte, hogy imádságaikkal kölcsönösen kísérjék egymást.

A szentmise után a közösség tagjai elültettek egy vér-szilvafát a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus emlékére.

Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Pannon TV

Szeretettel, törődéssel Máriabesnyőn

A hagyományá vált őszi családkongresszust idén már 27. alkalommal rendezi meg a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családiügyi Bizottsága Máriabesnyőn, november 26–27. között.

likus Családkonferencia, melyet első ízben 1994-ben szerveztek meg.

Az azóta már hagyományá vált őszi családkongresszust idén a 27. alkalommal rendezik meg Máriabesnyőn, november 26–27. között.

A magyarországi családkongresszusok története a múlt századra nyúlik vissza: az első kongresszus apropóját az adta, hogy az ENSZ az 1994-es esztendőt a családok évenek nyilvánította.

II. János Pál pápa 1994-ben levélben fordult a családokhoz, a Gratissimam sane kezdetű dokumentumban a családév kapcsán a következőket fogalmazta meg a Szentatyai: „Ebben az esztendőben fel kell fedeznünk az Egyház család iránti szeretetének és törődésének tanúságát: azt a szeretetet és törődést, mely már a keresztenység kezdetén megnyilvánult, amikor a családot úgy tekintették, mint családi egyházat.”

A hazai egyházi rendezvények egyik kiemelkedő eseménye volt a máriabesnyői Kato-

Szeretettel hívják, várják a papokat, szerzeteseket, világiakat, jéges- és házaspárokat, és mindenkit, aki elkötelezetten dolgoznak a családpasztorációban, valamint azokat is, akikben ott él a vágy, hogy környezetükben, plébániájukon, egyházmegyéjükben konkréten tegyenek a családok ügyéért.

Regisztrációra ezen az online jelentkezési felületen van lehetőség.

Jelentkezési határidő: 2021. november 19.

További információ:
<https://csaladegyhaz.hu/csaladkongresszus/>

Forrás: MKPK Családiügyi Bizottsága
Illusztráció: csaladegyhaz.hu

Hagyomány és újítás

Kisgyermeknevelési konferencia Martonvásáron és Vácon

Október 11–12-én zajlott Martonvásáron és Vácon az Apor Vilmos Katolikus Főiskola és Martonvásár önkormányzata által közösen szervezett VI. Kisgyermeknevelési Konferencia, amelynek fókuszában a hagyomány és újítás állt. A megnyitón köszöntőt mondott Marton Zsolt váci megyéspüspök, Szabó Tibor, Martonvásár polgármestere, valamint Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora.

Az előadók közt szerepelt Vecsei Miklós, a Magyar Máltai Szerettszolgálat alelnöke, Turi Attila Kossuth- és Ybl-díjas építész, valamint Kovácsné Bárány Ildikó bölcsődei ügyek koordinációjáról felelős miniszteri biztos.

A kétnapos eseményen figyelemre méltó szakmai közzég gyűlt össze, inspiráló, gondolatébresztő közegben tekinthettek rá a résztvevők a kisgyermeknevelés különböző

aspektusaira, fejlődési és fejlesztési lehetőségeire.

A konferencia résztvevőinek a plenáris előadások mellett mindenkit helyszínen színes és tartalmas kiegészítő programokkal várta a résztvevőket. Martonvásáron lehetőség nyílt az Agroverzum Tudományos Elményközpont, a Beethovenmúzeum és az Óvodamúzeum meglátogatására, de ki nyitotta kapuit a Szent Anna templom és a kastélypark is.

A váci helyszínen pedig a püspöki palota barokk épületegyüttesével ismerkedhettek meg az érdeklődők.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

„Egy élményem apával/nagyapával”

Pályázati kiírás a Szombathelyi Egyházmegyében

A Szombathelyi Egyházmegye Családpasztorációs Bizottsága Szent József évében pályázatot hirdet az egyházmegye területén élő 5–25 éves fiataloknak Egy élményem apával/nagyapával címmel.

A beküldés határideje: november 10.

„Nem volt Ó se szent, egyszer fent és egyszer lent,
Az élet mégis úgy tünt, gyönyörű.”
(Ákos: Felemel)

Arra hívják a gyermeket, fiatalokat, válasszanak egy számukra kedves élményt édesapjukkal, nagypapájukkal. Engedétek szabadjára a kreativitásokat, és alkossákok meg az emléket!

Az alkotásnak két formája lehetséges:

- építsd meg az élményt legóból, és a fotóját küldd el,
- vagy
- készíts egy rövid (max. 2 perc) videoklipet a témaiban!

A fotókat és videókat november 10-ig várják a csaladpasztoracio.szombathely@gmail.com e-mail-címen. Kérlek, hogy az e-mailben tüntessék fel az alkotó nevét és születési dátumát is.

A beérkezett alkotásokat zsűri értékel, a legjobb alkotásokat korcsoportonként és kategóriánként díjazzák.

Eredményhirdetés: 2021. november 20.

A pályázó a pályamű benyújtásával hozzájárul az alkotások nyilvánossá tételéhez, valamint adatainak kezeléséhez a Szombathelyi Egyházmegye Családpasztorációs Bizottságának Adatkezelési tájékoztatója szerint (csalad.martinus.hu).

Forrás: Szombathelyi Egyházmegye

Megjelent a Szent József ideje elérkezett! című kötet

Ferenc pápa Patris corde (Atyai szívvel) kezdetű apostoli levelét abból az alkalmából adta ki, hogy Szent József százötönen éve nyilvánították a Katolikus Egyház védőszentjévé. A Szentatyai a Szent József-év meghirdetésével is

Mária jegyesére irányította a figyelmünket. Az Új Ember kiadványok legújabb kötete nem kevesebbet állít, mint hogy Szent József ideje elérkezett!

Az alábbiakban a kötet előszavából idézünk.

A tizenhatodik században Keresztes Szent János, az Egyház egyik legnagyobb misztikusa szerényen elismerte, hogy nem értette meg teljesen Szent József nagyságát. Barátjának, Avilai Szent Teréznek Szent József iránt érzett hatámas szeretetétől inspirálva fogadalmat tett, hogy megismeri és meg szereti Szent Józsefet.

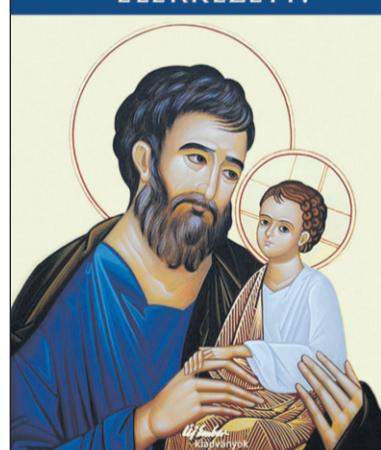
És te? Ismered Szent Józsefet? Úgy érzed, megérted az irántad érzett szeretetét és nagyságát? Készülj fel, barátom! A Szent József iránti odaadás leplezte Szent József csodáit.

Eljött Szent József ideje!

Ez egy elég merész állítás, elismerem. Mégis, hiszek abban, hogy napjainkban az Úr szeretné elvezetni szívünket – családjainkat, plébániáinkat, egyházmegyéinket és Egyházunkat – Szent Józsefhez. A Szentlélek már oly régen dolgozik ezen fáradhatatlanul. Ne érts felre: Szent Józsefnek mindig is különleges helye volt a keresztenyek szívében. Évszázadokon keresztül szentek, pápák, tanítók, misztikusok és laikusok áldották és magasztálták Szent József nagyságát. A tizenhatodik században a

Szentlélek Avilai Nagy Szent Teréz segítsével hívta fel a figyelmet Szent Józsefre. Szent Teréz előtt más szentek, mint például Clairvaux-i Szent Bernát, Sienai Szent Bernardin és Brindisi Szent Lőrinc is rámutatott Szent József nagyságára.

DONALD H. CALLOWAY MIC
SZENT JÓZSEF IDEJE
ELÉRKEZETT!

Napjainkban Boldog William Joseph Chaminade, Eymard Szent Péter-Julian, Boldog Petra és Szent André Bessette is kiemelkedő jelentőségeinek tartotta Szent Józsefet a vallásos emberek életében. Valóban, Szent André Bessette kezdte meg a világ legnagyobb, Szent Józsefnek szentelt templomának építését (Szent József-templom, Montreal, Kanada). Szent José Manyanet – egy tizenkilencedik századi spanyol pap – lelkesen hirdette a Szent József és a Szent Család iránti odaadást. Úgy látta, hogy hamarosan elérkezik „Szent József ideje”. Erről így írt: „Úgy hiszem, Szent József ideje eddig még nem érkezett el: két évezred után csupán most kezdjük sejeni az ómisztériumát.”

Tudjátok mit, barátaim? Szent József ideje elérkezett! Hogyan állíthatom ezt ilyen meggyőződéssel? Egyszerű: Isten egyértelmű jelekben fejezte ki kívánságát, hogy népe szenttel nagyobb figyelmet Szent Józsefnek – világosabban, mint eddig bármikor az Egyház történetében.

Donald H. Calloway MIC: Szent József ideje elérkezett! című kötete megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek 9–17 óráig; szerda 10–18 óráig), vagy megrendelhető az Új Ember online könyvváruházban.

B. B.

Az egy szívvel lüktető végtelen isteni szeretet

Beszélgetés Perényi Szilviával, a NEK Önkéntes Programjának vezetőjével

(Folytatás az 1. oldalról)

– Az eseményen két és fél ezer önkéntes volt jelen. Az Önkéntes Program Irodánk a nagy rendezvényeket is beleérte 22 eseményre delegált önkénteseket. Közel 80 önkéntes koordinátorunk 85 területet felügyelt, segítette az önkénteseket. A kétezer-ötszáz önkéntest több mint 300 csoportba osztottuk. Volt közöttük majdnem 600 cserkész önkéntes is, akik kicsit külön egységet alkottak, mert a cserkészek már az 1938-as budapesti kongresszuson is jelen voltak, és ezt a hagyományt, örökséget vitték tovább a mostani rendezvényen. Összesen 88 416 ledolgozott önkéntes órát igazoltunk le. Az egyik fiatal kollégánk kiszámolta: ez olyan órászám, amit ha egyetlen ember akarna teljesíteni, akkor tiz éven át kellene dolgoznia megállás nélkül, az év minden egyes napján. Ez egészen fantasztikus teljesítmény az önkéntesek részéről!

– Milyen volt az önkéntesek életkor szerinti összetétele?

– A programunk szlogenje ez volt: mindenki lehet önkéntes. Éppen ezért tár karral vártunk mindenkit, aki szeretett volna segíteni a szabadidejében. Nagyon színes volt az önkéntes csapat összetétele, nagy számban jelentkeztek fiatalabbak, középiskolások és egyetemisták, felnőttek, köztük olyanok is, akik szabadságot vettek ki a NEK hetére, és sokan képviselték a nyugdíjas korosztályt is. Az önkéntesek olyan csodálatos közösséggé álltak össze, amelyben minden korosztály jelen volt.

– Öt napon keresztül tudósítottam a Hungexpo rendezvényeiről, és feltűnt, hogy nagyon sok a fiatal önkéntes.

– Megszólítottuk a katolikus középiskolákat, felhívásokat küldtünk nekik, előadásokkal is próbáltuk mozgósítani őket. Ennek eredményeképpen rengeteg középiskolás diákok önkénteskedett. mindenki megemlítendő, hogy fogyatékkossággal elő önkéntesek is részt vettek a feladatokban, ők integráltan voltak részei a csapatunknak, és jelentősen hozzájárultak a rendezvény és az önkéntes program sikeréhez.

– Kérem, említsen néhány olyan programot, amelyen különösen kiemelkedő volt az önkéntesek részvete!

– Az érdeklődők közül sokan talán azt hihették, hogy a kongresszusz néhány nagy rendezvényből áll, de ez nem így volt. Huszonkét rendezvényhelyszínen láttunk el feladatokat, beleérte a zarándokszálásokat, infopontokat, állomásokat, köztereket. A huszonkét helyszínen nyolcvanöt területre voltak beosztva az önkéntesek, és koordinálásukhoz segítséget kaptunk több mint nyolcvan önkéntes koordinátorról. Ők voltak a messzirol felismerhető narancssárga pólósok. Háromszáz mikrocsapatban dolgoztak az önkéntesek. minden egyes programon találkozhattunk velük. Különösen fontosnak tartom, hogy a kongresszus szervezői is nagyra ér-

tekelték az önkéntesek munkáját. A zarándokok számára összeállított minden egyes kommunikációs anyagban, illetve a kivetítőkön is felhívások jelentek meg, hogy ha valakinek segítségre van szüksége, forduljon a rendezvényterületen jelen lévő önkéntesekhez. Ez hatalmas bizalom jele volt. Azért is tudott az önkéntes program ekkora sikkerrel dolgozni, mert a NEK szerve-

lasztaniuk, mindenben együttműködniük a hatóságokkal a biztonság érdekében. Itt kiemelném, hogy az önkénteseink közül többen elkísérhették a Szentatyát a repülőtérrre, és elbúcsúztathatták. Ez gyönyörű lehetőség volt számunkra, egyúttal pedig nagyon nehéz feladat is, hiszen ki kellett választanunk azokat az önkénteseket, akik ezt megtehetik. A kétezer-ötszáz önkéntesből

got kapott a családjától, és óriási ajándékként éli meg, hogy megtesszi, amit megtehet. Az bizonyos, hogy minden önkéntes valamelyen belső késztetéstől vezérelve vállalt szolgálatot. Többen is elmondta: amikor tudomást szereztek arról, hogy önkéntesként részt vehetnek a kongresszuson, azonnal tudták, hogy itt a helyük. A célunk egyébként kezdetétől fogva az volt, hogy közösséget te-

nyilatkoza: „Soha nem gondoltam volna, hogy ennyi önzetlen és odaadó emberből álló közösséget alkothatunk, és az, hogy ennek a részese lehettem, hatalmas ajándék.” Egy másik kollégánő, Horváth Rita pedig így fogalmazott: „Az önkéntesekkel való együttműködés és az önkéntes szolgálat megtapasztalása megerősített abban, hogy az önkéntesség egy szívvel lüktető, végtelen isteni szeretet.” En is csak azt mondhatom: csodálatos emberekkel találkoztam. Megható volt látni a közösségek hitét, odaadását, kitartását, azt, hogyan lép túl rajtunk, egyes embereken a közösségi ereje, lelkesedése. Sok nagy rendezvényen vettettem már részt szervezőként, de ilyen általában még soha nem érintett meg az önkéntesek hozzáállása, mint ezen a kongresszuson.

– Van-e még ereje, hatása annak a rengeteg gyönyörű élménynek, amit átlétek a NEK-en?

– Úgy érzem, igen. Az által lelkí élmények nem halványulnak el, ezekről évek, évtizedek múlva is beszélni fognak az emberek. Az a fiatal középiskolás, aki itt önkénteskedett, egyszer majd felnő, családot alapít, és nagyon sokszor el fogja mesélni a gyerekeinek, az unokáinak mindazt, amit által ezen az eseményen. Egy ilyen kongresszusnak ez az ajándéka a társadalom számára. Nagyon

érdekes az is, hogy bár a NEK idején rengeteg útlezárás zavarta a város minden napjai életét, hangos panaszokat és felháborodásokat mégsem haladtunk. A zarándokok sem panaszoltak. mindenki tudomásul vette, hogy nagy tömegek vonulnak a városban, és az emberek méltóságjellegűen, türelmesen viszonyultak az esetleges kellemetlenségekhez. Amikor a Kossuth tértől a Hősök teréig összefüggő tömeg hömpölygött az utcákon szépen, alázatosan, az fantasztikus élményt jelentett mindannyunk számára.

– Mintha valóban itt lett volna veünk a Szentlélek...

– A NEK önkénteseinek motivumokkal gazdag ellátott pólóján minden négyzetcentiméter jelentett valamit. Nem volt könnyű vállalkozás kétezer-ötszáz embert összegyűjteni és koordinálni. Erre mi már rögtön az elején kiválasztottuk Pio atyát, aki az önkéntesek és a katolikus kamások védőszentje. Rá is került az önkéntes pólónk ujjára, és mindenkor éreztük, hogy vigyázza a lépteket. A pólónkon rajta vannak még a kongresszusi helyszínek is, a Szent István-bazilika, a Parlament, a Hősök tere. A Duna a folytonosság jelképe, a Lánchíd az összekapcsolódást és az összetartást szimbolizálja, a fehér galambok a Krisztusra leszállt Szentlélekkel. Az egy jelentésű „ONE” felirat pedig utalás Szent Pál apostolnak a korintiusiakhoz írt első levelére, amelyben az egész és a részek kölcsönös, egymást kiegészítő egységről ír (1Kor 12,12). Az önkénteseink egyénekként kapcsolódódtak egy náluk sokkal nagyobb rendszerhez, és kíválon tudták az önkéntesek gyönyörű, zöld pólóját. Olyan esemény volt ez, amiből rengetegen tudnak tölteni a későbbiek folyamán is. Az egyik kollégánő, Fodor Zsófia azt

zói messzemenően megbíztak az önkéntesekben, akik ezt csodálatosan megszolgálták.

– Említene néhány példát?

– A nyitóünnepségen több mint hétszáz önkéntes vett részt. A Hungexpo hétszázötönnél többen voltak jelen nap mint nap. A záróünnepségen több mint ezren. A Forráspontron és a margitszigeti családi napon is két száznál több önkéntestünk segített. Nagyon fontos megemlíteni a Szent István téren megrendezett ünnepi könyvhétet. Itt nem az önkéntesek létszáma volt a lényeg, hanem az a sok idő, amit el kellett tölteniük a hatalmas forgalomban, és nagyon szépen helytálltak. Előfordult, hogy elszigetelten kellett közreműködniük, például azoknak, akik a zarándokszálláshelyeken üdvözölték, segítették a zarándokokat érkezéskor, illetve távozáskor, és ügyeletet tartottak. Az is további áldozatot jelentett, hogy az önkéntesek adott esetben az izgalmasabb vagy meghibbebb programuktól távol teljesítések szolgálatot.

– A zárónapon, a pápai szentmisén mennyire volt más az önkéntesek feladata, mint a többi napon? Gondolok itt a felfokozott izgalomra, a különleges biztonsági intézkedésekre...

– A Szentatyája érkezése a záróünnepségre egészen különleges feladatait jelentett, és csodálatos értéket is adott az eseménynek. Az önkéntesek odaadása, szolgálatra való készsége ezen a napon még erősebb volt. A közreműködésüket megnehezítette, hogy a Szentatyája érkezése biztonsági szempontból különös elővigyázatosságot igényelt. Éppen ezért az önkénteseknek speciális kéresekkel kellett megfelelniük. Korábban kellett érkezniük, más útvonalakat vá-

százhany kísérhették el Ferenc pápát, két buszal mehettek. Nem szereztük volna teljes mértékben magunkra vállalni a kiválasztás felelősséget, ezért meghirdettük ezt a lehetőséget az önkéntesek között. Több mint hétszázan jelentkeztek, és sorolással döntöttük el, ki legyen az a százhat ember, aki kimehet közülük a repülőtérről. Voltak olyan fantasztikus önkéntesek, akit kisorsoltunk, de közben rájöttek, hogy nekik abban az időben más kötelezettségeik vannak. Egyikük a kórusban énekelte, és azt mondta: nagy áldozat a részéről, hogy visszalép, de ő elkötelezte magát a kórus mellett, a déd-nagyszüleiért énekel, aki az 1938-as kongresszuson énekeltek. Voltak olyan munkatársaink is, akiket kisorsoltunk ugyan, de más beosztást kaptak, a zároszentmisén kellett segíteniük, így ők is ezt a feladatukat teljesítették. Csodálatos emberi megnyilvánulások ezek, az alázat, a lemondás bizonyítéka.

– Voltak-e olyan alkalmak, beszélgetések akár a kongresszuson, akár az azóta eltelt csaknem két hónapban, amikor az önkéntesek meséltek az élményeikről, mindarról, ami különösen megragadta őket a NEK idején?

– Nagyon sok ilyen beszélgetés volt, csodálatos történeteket hallottunk. Dorottya, egy kilencgyermekes édesanya – a gyermekei hét és húszonhárom év közöttiek – azzal várt engem a Hősök terei önkéntes központban, hogy óriási hálát érez, amiért itt lehet. Ezt hallottuk a legtöbb önkéntestől, és furcsa ellentmondás ez, hiszen mi vagyunk hálásak az önkénteseknek, hogy eljöttek szolgálni a kongresszus sikere érdekében. Mégis ők érezték megtisztelvén magukat, hogy ott lehettek, és részeivé válhattak ennek a csodának. Dorottya elmesélte, hogy szabadsá-

remtsünk, ami nem volt könnyű, hiszen a világjárvány miatt egy évvel el kellett halasztani az eseményt, de megpróbáltuk együtt tartani a közösségeinket hírekkel, aktivitással. Ebben az évben pedig már lóhalában kellett terveznünk a feladatainkat, amit nagyon megnehezített, hogy a képzéseinket sem tudtuk megtartani személyes jelenlettel, csak az online térben.

– Említette a közösség szerepét. Kiakadtak-e az önkéntesekből mikroközösségek, amelyek továbbéneknél?

– Igen, mindenéppen. Külön értéknél tartom, hogy a közös munka során eltűntek a generációs szakadék. Voltak olyan családok, amelyekből három generáció is önkénteskedett, a nagyszülők, a szülők és a gyerekek. A plébániához kötődően elmélyültek ezek a közösségi összetartozások. A koordinátori csoportok is kapcsolatot tartanak a hozzájuk beosztott közösségekkel. Igen, létrejöttek mikroközösségek, és hiszem, hogy fennmaradnak a jövőben is.

– Mondana néhány különleges élményt, amit átlélt a kongresszuson, és ami megmaradt Önben?

– Amikor az ember egy ilyen nagy rendszerrel dolgozik, csodálatosan megnyugtató érzés, hogy amit megállmodott, az működik. Nincs annál fantasztikusabb, mint mikor látjuk, hogy az emberek csatlakoznak a kezdeményezéshez, mégpedig örömmel, önként. Leírhatatlan látvány, amikor a rendezvényeken mákszemserűen mindenről feltűnik az önkéntesek gyönyörű, zöld pólója. Olyan esemény volt ez, amiből rengetegen tudnak tölteni a későbbiek folyamán is. Az egyik kollégánő, Fodor Zsófia azt

ÉLETJÁRADÉK

ÉLETJÁRADÉKOT FIZETNÉK idős személynek, ingatlanért. T.: 06/20-629-0916

ÉLETJÁRADÉKI SZERZŐDÉST kötné budapesti lakásra vallásos, megbízható család, plébániós ajánlással. T.: 06/30-653-4486 vagy e-mail-cím: jos.drkiss@gmail.com

INGATLAN

BUDAPESTEN, A NYUGATI PÁLYA-UDVAR KÖZELÉBEN, liftes ház 3. emeletén, egy 36 nm-es, egyszobás, álló galériás, bútorozott, gépeszetiileg is felszerelt lakás hosszú távra kiadó. Érdeklődni: 06/20-373-7090

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária Engesztelekápolna: engesztele virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentegyház előtt, 22 órakor szentmíse. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regőczi István térig).

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület Üllői út 75-77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig tart. minden csütörtökön a 17 órától kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miszeszándékot imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celeb-rálásával papi és szerzetesi hivataloskér, a második a templom Karitász-csoportjának szándékára, a harmadiknak az imaládába elhelyezett szándéköt imádkoznak.

Elsőpünkösi missziós konferencia-beszédeket a magyar családhoz a Városmajori Jézus Szíve-templomban (1122 Budapest, XII. Csaba utca 5.) A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban folytatódik a beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüred, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u 61/a) várja az engesztele híveket minden első szombaton 10 órától közös imádságra. Zarandokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. Honlap: www.mariahaza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjein 17 órakor, a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (Budapest V. kerület, Váci u. 47/b). A szentmisét követően tematikus beszélgetést folytatnak a résztvevőkkel a Szent Kinga-teremben, az Egyetem tér 5. em. 5. sz. alatti községi helyiségükben.

A Szent Imre-kápolna Szeretet-láng-imacsoportjának novemberi programai: 2021. november 4-én, csütörtökön 17 órától szentmíse, 18 órától szentségimádás lesz Szeretet-láng-imaórával. November 5-én, pénteken 17.30-tól az Öröm útját – Feltámadás útját járjuk. November 18-án, csütörtökön 17 órakor szentmíse, utána 18 órától szentségimádás lesz édes hazánkért. minden magyar imádkozzon minden magyárat! Szeretettel várnunk (1114 Budapest, Bartók Béla út 19). Honlapunkon ([www.szeretetflang.info.hu](http://szeretetflang.info.hu)) keresztül elérhetőek vagyunk.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: 2021. november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggá avatási szándékra mondott szentmisékét 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetítő a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

LELKIGYAKORLAT

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.). December 16-án 18 órától 19-én 13 óráig karácsonyi lelkigyakorlat Ker-cza Asztrik ferences atyával. Elérhető-ség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

BUDAPEST XIII. KERÜLETÉBEN

Újlipótárosban felújított, tetőteraszos, részben bútorozott, gépesített garzon-lakás rendezett, kétlfites társasházban, nemdohányzó személy részére hosszú távra, legalább egy évre kiadó. Havi 140 e Ft + rezsi + 2 hónap kaució. T.: 06/1-239-0548

RÉGISÉG

EGYKORI PIARISTA DIÁK antikvitása régiségeit vásárol. T.: 06/20-980-7570

RÉGISÉGEKET, hagyatékot örökít, és eladná készpénzért? A megoldás: értékesítse értékeit nálunk! Hívjon a 06/20-932-6495-ös telefonszámon, most országosan házhoz megyünk!

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÖLÖMÜVEGABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését, több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; [www.uvestes-stainedglass.hu](http://uvefestes-stainedglass.hu)

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária Engesztelekápolna: engesztele virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentegyház előtt, 22 órakor szentmíse. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regőczi István térig).

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület Üllői út 75-77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig tart. minden csütörtökön a 17 órától kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miszeszándékot imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celeb-rálásával papi és szerzetesi hivataloskér, a második a templom Karitász-csoportjának szándékára, a harmadiknak az imaládába elhelyezett szándéköt imádkoznak.

Elsőpünkösi missziós konferencia-beszédeket a magyar családhoz a Városmajori Jézus Szíve-templomban (1122 Budapest, XII. Csaba utca 5.) A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban folytatódik a beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüred, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u 61/a) várja az engesztele híveket minden első szombaton 10 órától közös imádságra. Zarandokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. Honlap: www.mariahaza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjein 17 órakor, a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (Budapest V. kerület, Váci u. 47/b). A szentmisét követően tematikus beszélgetést folytatnak a résztvevőkkel a Szent Kinga-teremben, az Egyetem tér 5. em. 5. sz. alatti községi helyiségükben.

A Szent Imre-kápolna Szeretet-láng-imacsoportjának novemberi programai: 2021. november 4-én, csütörtökön 17 órától szentmíse, 18 órától szentségimádás lesz Szeretet-láng-imaórával. November 5-én, pénteken 17.30-tól az Öröm útját – Feltámadás útját járjuk. November 18-án, csütörtökön 17 órakor szentmíse, utána 18 órától szentségimádás lesz édes hazánkért. minden magyar imádkozzon minden magyárat! Szeretettel várnunk (1114 Budapest, Bartók Béla út 19). Honlapunkon ([www.szeretetflang.info.hu](http://szeretetflang.info.hu)) keresztül elérhetőek vagyunk.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: 2021. november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggá avatási szándékra mondott szentmisékét 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetítő a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

ZARÁNDOKLAT

Férfizárandoklatot tartanak Budapesten a Szent József-év keretében. A jótsefivárosi Szent József Plébánia szervezésében, Michels Antal atya vezetésével egész napos gyalogos férfizárandoklat indul november 6-án Budapesten. A Szent Imre herceg ünnepének másnapján, azaz 2021. november 6-án, szombaton induló zarandoklat 8 órakor a VIII. kerület Horváth Mihály téri Szent József-templomban tartott szentmisével kezdődik. A közel tizenkilenc kilométeres zarandoklatra a szervezők várják mindeneket a férfizárandoklatot, aki általában csatlakozik és imádkoznak azért, hogy Krisztus a férfi léte erőforrásait erősítse bennük. A zarandoklathoz bármikor lehet csatlakozni, alsó és felső korhatár nincs. A szervezők kérlik, hogy a résztvevők a Szentháromság tiszteletére szenteljenek mindenkit, mindenkit szeretettel várnak. A Szent Imre-kápolna Szeretet-láng-imaórával. November 5-én, pénteken 17.30-tól az Öröm útját – Feltámadás útját járjuk. November 18-án, csütörtökön 17 órakor szentmíse, utána 18 órától szentségimádás lesz édes hazánkért. minden magyar imádkozzon minden magyárat! Szeretettel várnunk (1114 Budapest, Bartók Béla út 19). Honlapunkon ([www.szeretetflang.info.hu](http://szeretetflang.info.hu)) keresztül elérhetőek vagyunk.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: 2021. november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggá avatási szándékra mondott szentmisékét 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetítő a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

REQUIEM

Az egyházi iskolák elhunyt tanárai-ért és diákjaiért szóló requiem időpontja 2021. november 13-án, szombaton 16 óra. Helyszín: Margit körúti Ferences Plébánia-templom. Szentbe-szédet mond Szkaliczki Örs ciszterci szerteszet.

BESZÉLGETÉSSOROZAT

„Férfitalálkozó” címmel férfiaknak szóló előadás- és beszélgetéssorozatot indítottak a Pécsi Egyházmegye hétfőnában (Pécs, Mohács, Szekszárd, Paksi, Tamási, Dombóvár, Szigetvár), 2021. október 8.-től 2022. május 20., péntekig. A következő időpontok: 2021. november 5., 12., 19., 26. A találkozók kezdési időpontja 18 óra. mindenkit szeretettel várnak, és kérlik, hogy a szervezés megkönyítése érdekében feltétlenül regisztrálnijanak előzetesen az alkalmakra. Bővebb információ: <https://pecsiegyhazmegye.hu/> aktualis

KÉPZÉS

A sümegi Ferences Akadémiát a Sümegi Ferences Rendház (8330 Sümeg, Szent István tér 7.) üzemelteti a kegytemplommal szomszédos kolostor épületében. Képzések lelkigyanakattal és lelkvezetéssel. A kurzusok teljesítői oklevelet kapnak. A 2021. november 12-14-éi előadássorozatot témája Mindszenty bíboros életműve és boldoggá avatásának ügye. Előadók: dr. Németh László és dr. Perger Gyula. Igény szerint éjszakai szállást biztosítanak. Bővebb információ: <https://ferencesakademia.webnode.hu>

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkeszve közlöjük. Megértésüket köszönjük. A szerkesztőség

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!
Az egyházi közleményeket és híreket szerkeszve közlöjük. Megértésüket köszönjük. A szerkesztőség

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, békelyeg, képeslapot, papírregiszéget és más régi-ségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szérda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNALJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. **Telefon:** 1/203-8912

Plébániairoda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. **Tel./fax:** 1/203-8915

Templomunk miserendje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00. **Szombaton** 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

Ünnepi üzenetküldő

Az evangéliumból merítkező realizmusra van szükség

Beszélgetés Jos Wouters premontrei generális apáttal

Szerte a világon alapításának 900. évfordulóját ünnepli a premontrei rend. Ebből az alkalomból Magyarországra látogatott Jos Wouters, a rend generális apátja, aki október 22-én részt vett a hazai hivatalos ünnepségsorozatot záró gálakoncerten, és ellátogatott a rendházakba. A gödöllői apátságban készítettünk vele interjút október 28-án.

- Mit jelent a közösségeik számára ez az ünneplés? forniában, Indiában sok hivatalos ébred.

- Az ünnep mindenkorral való elmélkedés is: elgondolkodunk kanonoki hivatásunkról, a rend kezdetéről. Öt kontinensen vagyunk jelen, főként Európában, és közösségeinkben nagy különbségek tapasztalhatók az életstílus, az apostolkodás területén, mindegyiknek megvannak a maga jellemzői. Valamennyi apátságunk független, önálló, az évfordulót is sok-sok helyi kezdeményezéssel ünnepeljük. Eredetileg terveztünk egy nagy, közös ünnepet is, de a Covid-járvány miatt nehéz lett volna megtervezni egy nagy, nemzetközi találkozót, más kontinensek ről nem tudtak volna oda-utazni, ráadásul ismét nő a megbetegedések száma. A közösségeink úgy ünnepelnek, hogy bevonják az eseményeket a környezetükben élőket is. Van egy közös weboldal, ahol követni lehet a különböző kezdeményezéseket. Magyarországon fontos esemény volt a Magyar Premontrei Cirkária által szervezett, a Művészeti Palotájában tartott koncert, amelyre engem is meghívtak. Megragadtam az alkalmat, hogy meglátogassam a három apátságot és a szerzetes nővérek zsámbéki közösséget, amely nagyon fontos nevelő és szociális munkát végez a környéken.

- 1125 férfi szerzetesünk van és mintegy száz, szigorú értelemben vett, klauzúrás premontrei szerzetes nővérünk. A rendhez a zsámbéki nővérekhez hasonlóan kötődő nővérek pedig hetvenen vannak. Jelentős a növekedés a kaliforniai közösségen, amely a csornai közösség alapítása, az 1948 után kivándorolt rendtársak egy csoportja hívta létre Orange-ben. Indiában két nagy közösségeünk van, ezekben a legmagasabb a rendtagok száma. Nagyon komoly szociális munkát végeznek, misszióik vannak az ország területén. Afrikában, Kongóban is működik közösségeünk, amely figyelemreméltó növekedést mutat. Július végén jártam ott, válogatni kell az ötven jelentkező között, ez nagyon nehéz feladat. Fájdalmas volt, amikor azt hitték, én mondjam majd meg, ki maradhat. Ott az államrend összeomlott, az Egyház az egyedüli intézmény, amely működőképes és vonzó a fiatalok számára. Vannak más misszióink is Afrikában, de közösség még csak Kongóban alakult. A francia forradalom utáni időben rengeteg hivatás ébredt Európában, akkor indulnak a missziók. XIII. Leó és az őt követő pápák szívesen küldtek misszionáriusokat a világ evangelizálására, de

- Nem először jár Magyarországon. Milyen benyomása van a magyar közösségekről?

– Sok a fiatal a közösségekben, a rendtársak többsége ötven év alatti. Magyarországra nagyon jellemző, hogy a rendek, így a premontrei rend is részt vállal az oktatásban. Ennek történelmi okai vannak, hiszen a Habsburg Birodal-

- A premontrei rendben kezdettől fogva központi szerepet tölt be a liturgia, az Eucharisztia. Mit jelent ez a mai életükben?

– Igen, nagyon fontos számunkra a közösségi élet, a liturgia, a közös imádság. Ebben is nagy különbözőségek mutatkoznak a közösségeink között. Az Egyesült Államokban azt láttam, hogy egyszerűsítik a liturgiát, könnyen befogadható dalokat énekelnek annak érdekében, hogy bevonják a híveket a szertartásokba. A másik irány éppen az, hogy minél ünnepelyesebb, minél szébb legyen a liturgia.

túrgia – van, ahol eppen ez vonzza az embereket. Magyarországon is különbségek tapasztalhatók a szertartásokban, minden közösségnak megvan a maga módja az ünneplésre. Szent Norbert szá-

mára fontos volt, hogy a zarándokútjaira magával vigyen minden, ami szükséges az eucharisztia bemutatásához. Központi jelentősége volt ennek, hiszen az eucharisztia ünneplése az élő Úrral való találkozást jelentette számára. Az elettörténetben fontos jele net az, amikor kiűzi egy látványtűtől.

lányból az ordogot, és ezt őppen a szentmise bemutatása

követőjének, Hugónak a műve volt. Norbert azt akarta, hogy Szent Ágoston regulája alapján építsék fel az életüket: követői minden kanonokok, vagyis klerikusok voltak, akik komolyan akarták megélni a szabályokat, s erre Szent Ágoston regulája alkalmas volt.

Egy szerzetesrend karizmája szinte soha nem új találmány. Az egységről szólva

- Bizonyos szempontból nagyon könnyű ez a szolgálat, mert a közösségek megszervezik a maguk életét. Olykor akadnak nehézségek, szükség van tanácsra, ki kell jelölni egy irányt, és persze előfordul olyan eset is, amikor egy közösség annyira megyengül, hogy nem képes megszervezni az életét. Teendő van bőven. Észak-Amerikában például nagyon polarizált a társadalom, ezt érezni a közösségekben és a közösségek közötti kapcsolatokban is. Európában is törés van Közép-Európa és Nyugat-Európa között, például az Egyház és az állam közötti kapcsolat kérdésében is. Amikor ellátogatók közösségekhez, igyekszem nyitott lenni, meghallgatni őket, nem elérhető, hanem az alacsonyabb sorban élők számára is, hogy fejlődhessenek. A zsámbéki szakképző iskola és technikum lehetőséget ad a diákoknak arra is, hogy érettségi vizsgát tegyenek és továbbtanuljanak. Olyan kezdeményezés ez, amely a nép helyzetéből indul ki, és a javát szolgálja. Ez nagyon lényeges szempont a közösségeink életének megszervezésében. A premontrei lelkiség így intézményesül, és így szolgálja a fejlődést. Sok közösségünk évszázadok óta jelen van egy-egy területen, részt vesznek a plébániai életben, gazdasági, nevelői feladatokat végeznek, munkát adnak sok embernek, és emellett átadják a lelkiséget is. Az evangéliumból meritkező realizmusra van szükség.

Nekem. Ugyanakkor fontosnak tartom, hogy mindenki tisztaiban legyen azzal, milyen kulturális környezetből jön, és ez milyen hatással van rá. Én például szocialista voltam.

- Ferenc pápa az évfordulóra írt levelében megemlíti, hogy Szent Norbert a béke apostola is volt. Hogyan élik meg ezt a karizmát?

nasokkal bíró keresztenydemokrata közegből származom, és ez nyilván meghatároz. De nem a politizálás a dolgom, hanem a premontri lelkületről és testvériségről való gondoskodás.

- Szent Norbert lemondott az udvari életről, és egyszerű életmódot választott. Mit jelent ma a lemondás?

– Norbert korában a politikai életben az invesztitúra, a császár és a pápa közötti küzdelem volt a legfontosabb kérés. A kölni érsek, Norbert feljebbvalója a császár pártján állt, de aztán váltott, és a pápa mellett foglalt állást. Norbert válságba került, és végül a prófétai, független, szabad egyházat választotta. Ez azt is jelentette, hogy a nép mellett döntött. Sok helyi háború dult, nem volt erős központi hatalom, és a kis háborúk miatt az aratásra megérett gabona tönkrement, amit a nép, a helyi földesurak és a helyi egyházak mind megsínylettek. Összetett volt a helyzet, ahogyan a mai világunk is összetett. Norbert e bonyolult viszonyok között hozott meg fontos döntéseket: először is azt, hogy szegényen él. Azt hiszem, nagyon egészséges po- elkerülni minden, ami miatt egy csoport bezárkozik, és agresszív válik másokkal. Senki nem mondhatja, hogy a mi életmódunk a többieké felett áll, és mindenki másnak minket kellene követnie. Volt, aki a történelem során próbálkozott ezzel, de az illyesmi soha nem végződött jól. Egy jó premontrei közösség nemcsak a polgármesterrel és a vállalatok igazgatóival találkozik, hanem az özvegyekkel és a kirekesztettekkel is, mindenki vel. A másik tiszteletének kultúráját terjeszti, a kicsinyek iránti tiszteletet. Olykor eluralkodik a vakság a szegénnyekkel való kapcsolatban is: van, akit rokonszenvesnek tartanak, és van, akit nem, van, akit úgy gondolják, a saját hibájából került rossz helyzetbe... Ez tarthatatlan állandó.

döntéseiben. Ugyanakkor mindig az evangélium ösztönzésére cselekedett. Amikor az életrajzát olvasom, azt látom, hogy mindig következetesen a nép mellé állt. Sok követője lett mindenütt, mert a nép felismerte, hogy mellette áll. Ma is azt tapasztalom, hogy ellen- gedhetetlen az apáságok gazdasági életének megszervezése, fontos feladatunk felnérni, hogyan élnek körülöttünk az emberek. Olyan életmódot kell kiírni, amely nemcsak a közösség, hanem a régió javát is szolgálja. Ez meghatározó lépés az evangelizáció terén. Ebből a szempontból pél-

– Mi az álma, terve a jövőről?

– A kulcskérdés Isten országa, ennek megvalósulását szeretnénk, és ebbe az irányba kell mennünk. Összetett teológiai fogalom ez: itt és most, mindig jelenlévő és aktív, csendes és alázatos erő, de valójában Isten országa az az erő, amely minden kormányoz. Ennek teljes megvalósulása az álom. Az Egyház ennek szolgálatában áll, és ennek az Egyháznak állunk a szolgálatában mi. Az álmunk tehát az, hogy Isten országának megvalósulásán munkálkozunk.

előterü a tanításra kövérök élete. Fontos, hogy az oktatás ne csak az elit számára legyen

után teszi: a leheletében még ott volt a szentáldozás, amit elvégzett – mondja a történetíró. Vagyis az Úr tevékenykedett általa, maga Jézus úzte el az ördögöt. Nagyon gyakorlatis, realista módon élte meg az eucharisztiat: általa valóban az Úr vette át az irányítást az élete felett. Az apostoli életre nézve ez azt jelenti, hogy nem annyira az apostoli köözösség volt a középpontban, hanem az, hogy az Úr körül gyűltek össze, akivel az Eucharisziában találkoztak. Ő maga sokáig remete volt, de akkor is naponta mutatott be szentmisét, akár többször is. Korábban az eucharisztia napi bemutatása még nem volt jellemző, ez az ó idejében kezdtet változni, előremutatónak számított ez a kötődése.

- Hogyan lehet egy ennyire összetett, szétszabdalódott világban megelni a rend egyik alapvető jellemzőjét, az egységet?

– Szent Norbert különleges alakja az egyháztörténelemnek, az is kérdéses, hogy az alapítás teljesen az ő műve volt-e. Prémontrében alapított közösséget, előtte zarándokként szinte egész Franciaországot körbeutazta, északkeletről délre. Az ő korában többen is ezt tették: szó szerint értelmeztek az evangéliumot, Agostoni-regulábar is. Közösségen lenni nem azt jelenti, hogy mindenkor ugyanolyanok vagyunk, nem egy észak-koreai típusú, katonai egységre van szükség. Olyan egységet szeretnénk, amelyben mindenki önmaga lehet, fejlesztheti a személyiségét, teret kap erre, anélkül azonban, hogy elveszítené a közösségi látásmódot.

– Mit jelent egy ennyire különböző közösségekből álló rend elöljárójának lenni?

PLANET

Magas-Tátra, Szlovákia

TALÁLKOZZUNK A JÖVŐ KIÁLLÍTÁSÁN!

2021. november 29 – december 5. — Budapest, Hungexpo

Közönségprogramok november 30-tól.

Izgalmas, érdekes, elgondolkodtató egész napos családi program bolygónk állapotáról és a megoldásokról.

Az ingyenes részvételhez regisztráljon:
www.planetbudapest.hu

PLANET
BUDAPEST 2021

SUSTAINABILITY EXPO AND SUMMIT
FENNTARTHATÓSÁGI EXPÓ ÉS VILÁGTALÁLKOZÓ